

18235 -04-14

בית משפט מחוזי לחדבעניין שביןהתובעים:

1. עזבון המנוחים, עומר שם טוב, רוני שם טוב, אור שם טוב ז"ל באמצעות אימם לילך שם טוב, ת.ז. 029276292
2. לילך שם טוב ת.ז. 029276279 באמצעות כאי כוחה עו"ד ורדית אבידן ממרכז תמורה – המרכז המשפטי למניעת אפליה. טל. 0737057510 פקס: 09-7495843 מינוי מטעם האגף לסיוע משפטי של משרד המשפטים מחוז תל אביב והמרכז.

- נ ד -

הנתבעים:

1. משרד הרווחה פרקליטות מחוז מרכז – הנרייטה סולד 1 ת"א 61330 ת.ד. 33051
2. מועצה אזורית כפר יונה – האגף לשירותים חברתיים. רח' שרת 1 כפר יונה.
3. שרון דמנאי – עו"ס באגף לשירותים חברתיים. רח' שרת 1 כפר יונה
4. אלברט מור מנהל האגף לשירותים חברתיים. רח' שרת 1 כפר יונה.
5. משרד הבריאות. פרקליטות מחוז מרכז – הנרייטה סולד 1 ת"א 61330 ת.ד. 33051
6. ביי"ח לב השרון פרדסיה. המרכז הרפואי לבריאות הנפש "לב השרון" ת.ד. 901000 נתניה 42100
7. ד"ר ליאורה לבמן דונסקי. המרכז הרפואי לבריאות הנפש "לב השרון" ת.ד. 901000 נתניה 42100

מהות התביעה: תביעה בגין נזקי גוף

כתב תביעה

א. פתח דבר

תביעה זו מוגשת בואת לבית - המשפט הנכבד, כדלהלן:

מלאכת תיאור העובדות בתביעה זו, אינה יכולת להעביר דיון את גודל הטרגדיה ואת עוצמת הכאב והאובדן אותו חווה התובעת ולהלן: לילך/ הגב' שם טוב) מדי יום ביומו - עד לשארית חייה.

עסקיני בנוק הנורא והגרוע מכל- אוכזן של שלושה ילדים תמימים ורכים, מחיקה ממש של משפחה שלמה.

עומר, רוני ואור היו ילדים מלאי שמחת חיים, אתנה לבריות, כבוד ונתינה אין סופית. למרות גילם הצעיר הם ידעו לתת ולהרעיף אהבה והביעו רצון להשתלב בחברה כאינדיבידואלים. בכל מקום בו שהו, לא היה איש שהכירם ולא התפעל מאופיים העצמאי, מחיובם ומאהבתם האין סופית, מהאחריות שגילו לסביבתם הקרובה בכלל ואחד כלפי השני בפרט.

עוד ייאמר בפתח כתב-תביעה זה שבנדאי שאין סכום בעולם כולו שיכול להחזיר אותם לזרועותיה של אימם לילך, לאחר שהייהם נגדעו בטרם עת ע"י אביהם שרצחם בדם קר.

אולם, לא ניתן להתעלם במקרה זה מקריאתה של אם לעזרה. קריאה שנועקה לפני האובדן, קריאה שיכולה הייתה למנוע. ועל כך בודאי שיש סכום שנדרש לפיצוייה על כאבה ושיכול למנוע ממעשים כאלו להתרחש בשנית.

המקרה שיוצג להלן מתאר חוסר התייחסות ורצינות של גורמים ציבורים ומקצועיים לזעקותיה של אם שהביעה חשש מתמיד מפני נזק תמור שייגרם לילדים מפני אביהם. תחושות שבדאבון רב התממשו בצורה המזוויעה מכל.

בתקופה של פחות משנה מאז פרידתם וגירושיהם של התובעת והרוצח, מצבו הנפשי של הרוצח החל להתדרדר. הוא החל להתנהג בצורה מאיימת כלפי לילך וסביבתו, אושפו מספר פעמים, ניסה להתאבד מספר פעמים, החביא סכינים, נעצר ע"י המשטרה. לילך פנתה פעמים רבות לעזרת הרשויות לצורך קבלת עזרה מקצועית ומחימנה בטיפול בילדיה ובשמירתם מפני אב שהתנהגותו הידרדרה מיום ליום ושנעשה לא צפוי וללא יכולת שיפוטית ראויה. על-אף תחושותיה הכבדות, התובעת סמכה על עצתם ועזרתם המקצועית של הגורמים המוסמכים בטיפול בילדיה ובהגנה עליהם.

פחות משנה מאז מצבו החל להידרדר רצח האב את ילדיו כשהוא טובח בהם בזה אחר זה בסכין, וקולם לא נשמע יותר.

ב. תיאור הצדדים לתביעה

1. **התובעת 1-2** : לילך שם טוב הינה עובדת של אור, רוני ועומר. בשנים הרלוונטיות למעשים המתוארים בכתב תביעה זה, הייתה התובעת גרושה מהרוצח ונידלה את שלושת ילדיה ו"ל לבדה
2. **נתבע 1**: הנתבע 1 (להלן: משרד הרווחה), מי אשר תפקידו הוא "להגן, לשקם ולסייע לכל אדם, משפחה וקהילה הנתונים במצבים של משבר זמני או מתמשך מפאת מוגבלות, עוני וחזרה, סטייה חברתית, קשיי תפקוד, אבטלה, אפליה או ניצול" (מתוך אתר המשרד). במיוחד אמון המשרד על הבטחת שלוםם וביטחונם של קטינים וילדים השרויים במצבי סיכון ומצוקת ו"הנמצאים בסכנה ישירה ומיידית, החשופים להתעללות או לאלימות" (מתוך אתר המשרד). משרד הרווחה, אפוא, "משמש חוליה מרכזית במדינת הרווחה הישראלית (מתוך אתר המשרד). החשד כי רוצח מהווה איום כלפי התובעת וילדיה הועלה באופן עקבי לעובדים סוציאליים שתפקידם הוא להגן בעיקר על אוכלוסיות "חסרי-הישע", ובעיקר על ילדים המצויים בסיכון. בייוחד כאשר הסיכון להם טמון בבני-משפחתם, בתוך "ביתם" פנימה.
3. **נתבעת 2** : הנתבעת 2 (להלן: המועצה האזורית כפר יונה) היא הרשות המקומית שהעסיקה את הצוות שטיפל בתובעת ואשר במסגרתה נוהל הטיפול הכושל בתובעת וילדיה, ולפיכך גם היא האחראית לכל מעשיהם של עובדיה באחריות שילוּחית. נתבעת זו אחראית גם באחריות ישירה להתנהלותה אף היא בהנהיגה שירותים לקויים לאזרחיות הניתנים באמצעות המחלקות לשירותים חברתיים (לשכות הרווחה) הנמצאות ברשויות המקומיות.
4. **נתבעים 3-4**: הנתבעת 3 (להלן: שרון דפנאי) והנתבע 4 (להלן: אלברט מור) הינם צוות אגף הרווחה במועצה מקומית כפר יונה, אשר בזמנים הרלוונטיים לתביעה היה כפוף לנתבעים 1 ו-2. המדובר בעובדים שטיפלו טיפול לקוי במשפחת התובעת וילדיה כפי שיפורט בכתב התביעה להלן.
5. **נתבע 5**: (להלן: משרד הבריאות) הינו הגוף הממשלתי האחראי לבריאות הציבור ולמערכות שתפקידן לאבחן מחלות ולטפל בחולים. בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו הייתה אחראית על הנתבעים 5 ו-6, על צוות העובדים ותרופאים שבו ועל כל השירותים הרפואיים הניתנים על ידו ובכלל זה גם על מעשיה ומחדליה של הנתבעת 7 כפי שיפורט בכתב התביעה להלן.
6. **נתבע 6**: הנתבע מס' 6 (להלן: ביה"ח לב השרון) הינו מוסד רפואי והוא אשר היה בכל הזמנים הרלבנטיים לתביעה זו תבעלים ו/או המחזיק ו/או המעביד של עובדי ביה"ח (להלן: "בית החולים"). עובדי בית החולים, האחיות וכל הצוות הרפואי הנם שלוחיו ו/או פועליו ו/או עושי דבריו של נתבע זה. בזמנים הרלבנטיים לתביעה רוצח היה מאושפז מספר פעמים בנתבע 6 והיה

נתון להשגחתו ופיקוחו. רוצח היה מטופל ע"י הצוות הרפואי של נתבע 6. כפי שיפורט בכתב התביעה הצוות הרפואי כשל במילוי חובותיו הציבוריות כאשר מדובר באדם המסוכן לטביכתו.

7. **נתבעת 7:** הנתבעת 7 (להלן: "ד"ר דונסקו") הינה מומחית לפסיכיאטריה – בזמנים תרלוונטים לתביעה היא הייתה מועסקת אצל נתבע מסי 6. הנתבעת 7 הייתה אמונה על הטיפול ברוצח. כפי שיפורט בכתב התביעה הנתבעת 7 תרמה במחדליה ובמעשיה הרשלנים לחוסר פיקוח ותיאום אשר הובילו בסופו של דבר לטרגדיה הנוראית.

ג. רקע עובדתי

סיום הקשר בין לילך לאיתי בן דרור (להלן: הרוצח).

8. ב - 1997 נישאו לילך והרוצח ולהם נולדו שלושה ילדים, עומר ז"ל – יליד 2000, רוני ז"ל - ילידת 2002, אור ז"ל - יליד 2005.

9. לאחר הנישואין הרוצח הקים עסק בתחום ההובלות, דרכו לא צלחה ובני הזוג נקלעו לחובות.

10. בשנת 2009 הורעו היחסים בין לילך לרוצח. בחודשים האחרונים לנישואיהם נרקם קשר רומנטי בין הרוצח לבין חברת משפחה נשואה, והדבר הוביל לגירושי בני הזוג. הרוצח עזב את הבית אל בית המאהבת, בתקווה כי זו תעזוב את בעלה ותהיה עמו.

11. לילך נשארה עם ילדיה ז"ל בדירתם המשותפת בכפר יונה.

12. ביולי 2009 (כשנה לפני הרצח) חתמו בני הזוג על הסכם גירושים בו נקבע בין היתר כי על הרוצח. לשלם את מזונות ילדיו ומדורים. נציין כי בשלב זה טרם ניתן תוקף להסכם שנקבע.

13. על אף האמור בהסכם, הרוצח לא שילם מזונות או תשלום כלשהוא שנקבע בהסכם, והנתבעת נאלצה להתמודד עם קשיים כלכליים לנוכח הכרוך בגידול שלושת ילדיה ז"ל ממשכורתה המועטה. כמו כן, הופעלו עיקולים על רכושה כעקבות חובות שצבר עסק ההובלות. למעשה, התובעת נותרה חסרת כל ונאלצה לעזוב את הדירה המשותפת של בני הזוג ולזרז קטנה יותר בכפר יונה. מצ"ב ההסכם ומתן תוקף פסק הדין להסכם, מצורפים כנספח 1 לכתב התביעה.

14. על אף אי-תשלום מזונות הילדים ז"ל ע"י הרוצח, מתוך דאגתה כאם לקשריהם עמו, הילדים נפגשו עם הרוצח בהתאם להסדרי הראייה בביתה של המאהבת.

15. ביום 23.8.09, בזמן שהותם של הילדים בחוקת הרוצח, בהתאם להסדרי הראייה, שלח הנתבע לפלאפון של התובעת סדרה של הודעות טקסט מטרידות. הרוצח איים בהתאבדות, בזמן שילדיהם הקטנים נמצאים במחיצתו. (11 חודשים לפני הרצח).

16. לילך חשבה תחילה שמדובר במניפולציה על מנת לזכות בתשומת ליבה או חמלתה, אולם ההודעות הגיעו במשך כל אותו היום ונמשכו עד ליום שלמחרת. זאת ועוד, בשיחת טלפון ביניהם הוא איים עליה ואמר לה שתבוא לקחת את הילדים לפני שהוא מתאבד והיא תצטער על כך.
17. מרגע זה ואילך החלו להתרוצץ בראשה של התובעת מחשבות על כך שהוא יפגע בעצמו מול הילדים או בילדים עצמם (מחשבות שהתגשמו בסופו של דבר). היא הייתה בטוחה שהוא יכול לפגוע בילדים, וזאת במיוחד לאור העובדה שהרוצח אמר לה כי יש לו חבל תליה ומסר לה שיש לו אקדח ברכב. לילך דרשה מהרוצח כי יביא אליה את הילדים באופן מידי אך הוא סירב וכשהיא אמרה לו שהיא בדרך לקחת אותם, הוא אמר לה שלא תעז להתקרב לבית לקחת את הילדים.
18. לאור זאת, לילך התקשרה למשטרה ודרשה כי ייגשו לבית המאהבת ויבדקו שהכול תקין. המשטרה הגיעה למקום, דיברה עם הרוצח ועובדה את המקום.
19. משראתה לילך כי המשטרה לא עשתה פעולה כנדרש, היא ניגשה למשטרה והגישה כנגד הרוצח תלונה. נציין שכשליך הגיעה למשטרה אף אחד לא התייחס אליה במשך 5 שעות. רק לאחר שהקימה צעקה נתנו לה לדבר עם חוקרת. לילך הראתה לה את הSMSים שהרוצח שלח לה. החוקרת התקשרה לרוצח ואמרה לו שאם עוד פעם אחת הוא שולח הודעות כאלה לילך יהיה לו עסק איתה. היא החליטה לזמן אותו לחקירה. החקירה נערכה ביום למחרת במשך שתיים.
20. במעמד התלונה במשטרה בראיון עם סמ"ר יוסף מזגל הסבירה לילך כי מדובר בשינוי משמעותי בהתנהגות הרוצח וכי היא חוששת שיפגע בעצמו ובילדיה הנמצאים עמו.
21. ביום- 25.8.09 זומן הרוצח לחקירת אודות אימויו והודה כי שלח את ההודעות לילך. על אף הודאתו, הרוצח שוחרר והוצא נגדו צו הרחקה זמני. **לא הוגש כתב אישום בעניין זה, על אף הודאת הרוצח. מצי"ב חלק מתיק התלונה בעניין זה נכמי שהועבר לבאת כוח התובעת מתחנת משטרה נתניה ומסומן כנספח 2.**
22. היה זה הגורם הציבורי המקצועי הראשון בשרשרת, שהקל ראש בתלונותיה של לילך.
23. החל מהאירוע לעיל, החל מצבו הנפשי של הרוצח להתדרדר במהירות. בספטמבר 2009 מאהבתו של הרוצח הודיעה לו כי אין בכוונתה לעזוב את בעלה והביעה את רצונה להפסיק את היתסוים הרומנטיים ביניהם. הרוצח, שנשאר קרח מכאן ומכאן, פנה לרופא משפחה בבקשת קבלת סיוע נפשי והחל טיפול בתרופה אנטי דיכאונית.

התערבות הרווחה בכפר יונה בטיפול משפחה:

24. בד בבד עם החרפת מצבו של הרוצח, לאור הקשיים הכלכליים אליהם התובעת נקלעה, התובעת נאלצה לעבור לדירה קטנה יותר. היות שהרוצח לא מילא את חובותיו בהתאם להסדר הגירושים, היא נאלצה לתבוע מזונות מביטוח לאומי **ופנתה למשרד הרווחה בכפר יונה** לשם קבלת סיוע. נציין כי כבר בזמן זה התובעת שיתפה את הרווחה במצבו של הרוצח. דהיינו, כבר מנקודה זו סיפרה לעובדת סוציאלית כי הרוצח איים עליה ושליך הגישה נגדו תלונה. במהלך חודש אוקטובר 2009 ערכה העו"ס, שרון דפנאי (להלן: שרון) ביקור בית והפנתה את התובעת וילדיה ז"ל לשירות הרווחה בכפר יונה לצורך טיפול. **מצ"ב חלק מתיק הרווחה (כפי שהועבר לתובעת ע"י משרד הרווחה מכפר יונה) ומסומן כנספח 3.**

ניסיון התאבדות ראשון:

25. בינתיים, מצבו של הרוצח המשיך להחריף. בתאריך 21 בספטמבר, לאחר איומי ההתאבדות, **חששותיה של התובעת התבררו כמוצדקות והנתבע ניסה להתאבד בפעם הראשונה** ע"י בליעת כדורים בכמות גדולה. נציין כי באותו הזמן שלח הרוצח ללילך הודעת SMS שהוא לוקח כדורים ומנסה להתאבד. עקב ניסיון ההתאבדות נלקח הרוצח לטיפול בביה"ח לניאדו. לאחר המקרה ובעקבותיו פנה הרוצח מרצונו ובהסכמתו לטיפול בביה"ח הפסיכיאטרי לב השרון. בעקבות הפנייה הוצאשפו בביה"ח, אך לאחר מספר שעות החליט לעזוב (10 חודשים לפני הרצח).

ניסיון התאבדות שני:

26. **יומיים** בלבד לאחר שעזב את ביה"ח **ניסה הרוצח להתאבד בפעם השנייה** ע"י תיתוך ורידיו. כבוקר ניסיון ההתאבדות השני, הרוצח שלח ללילך הודעת SMS שתבוא לדירה הקודמת שלהם. כשהיא הגיעה לדירה היא מצאה אותו שוכב בשלולית דם. המראה היה מזועזע - דם היה מרוח על כל הקירות וחבל תלוי מהתקרה. לילך נבהלה מאוד קראה למשטרה והרוצח הועבר שוב לאשפוז.

27. בזמן ששהה באשפוז, הטריד הרוצח מספר אנשים במחלקה ואף איים באובדנות, בשל כך הגיעו שוטרים לביה"ח והרוצח נעצר גם שם.

28. הרוצח שתה במעצר 4 ימים ולאחר מכן הוחזר לביה"ח. האשפוז ארך ארבעה ימים, ובעקבות בקשתו שוחרר והופנה למעקב אמבולטורי.

29. ב 27.9.09 לאחר שחרור הרוצח מביה"ח, נמצאו מתחת למזרון מיטתו בבי"ח, מספר סבונים שהוסתרו על ידו בזמן אשפוזו (9 חודשים לפני הרוצח).

30. ב- 29.9.09 הגישה מאהבתו של הרוצח תלונה במשטרה נגדו, בטענה כי תקף אותה מינית. בעקבותיה, נעצר הרוצח והוצא נגדו צו הרחקה ממנה. לאחר 4 ימי מעצר תור הנתבע לביה"ח. מצ"ב החלטת מיום 29.9.09 בעניין המעצר מסומן כנספח 4 לכתב התביעה.

31. ב- 2.10.09 השתחרר הרוצח ולאחר יומיים בלבד מיום שחרורו, הפר את צו ההרחקה שהוצע נגדו במסגרת המעצר והגיע אל בית מאהבתו.

32. נציין כאן שכל המידע לעיל, בדבר הפרטים המהירדים של נסיונות פגיעה באחרים, אשפוזים מנטליים והטרדות שהסתיימו בהליכים פליליים כנגד הרוצח לא היה ידוע לילד בזמן האירועים ובעודה מטופלת ע"י ע"י הרווחה. הרווחה לא העבירה לה מידע חשוב זה ולא הזהירה אותה מפני חידרדותו הברורה של אבי ילדיה, ובעלה בנפרד.

ניסיון ההתאבדות השלישי:

33. ברביעי באוקטובר 2009 ניסה הרוצח להתאבד בפעם השלישית, תוך שבועות ספורים, ע"י תיתוך צווארו בפתח ביתה של מאהבתו לשעבר. עקב ניסיון התאבדות זה, הוא נעצר ונשלח בצו להסתכלות ולאשפוז פסיכיאטרי בביה"ח. לאחר הסתכלות נקבע כי הוא אינו זקוק עוד לאשפוז פסיכיאטרי, אלא לטיפול במישור הסביבתי עם סיוע גורמי הרווחה.

34. נזכיר שוב כי משך כל הזמן הזה, על אף שהתובעת הייתה בקשר הדוק עם הרווחה בכפר יונה, אף אחד מגורמי הרווחה לא הביא את דבר חומרת מצבו של הרוצח לידיעתה, גם לא לאחר שהומלץ במישור הנפשי שיטופל בידי גורמי הרווחה.

35. במסגרת הפרה נוספת של צו ההרחקה, נעצר שוב הרוצח ונשלח בצו הסתכלות לאשפוז פסיכיאטרי בביה"ח.

הרוצח מאובחן כמסוכן לסביבתו ע"י שירות המבחן השייך למשרד הרווחה:

36. בדיון משפטי שנערך ב- 12.10.09 במסגרת מעצרו של הרוצח (במהלך שהותו באשפוז), השאיר מצבו הנואש של הרוצח רושם חזק על השופטת אשר הביעה חשש כי "אין לו מה להפסיד". לאור זאת, הורתה בהחלטתה על הגשת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן למבוגרים, תוך שהיא מצביעה על מסוכנותו של הרוצח. (8 חודשים לפני הרצח). מצ"ב החלטת מיום 12.10.09 מסומן כנספח 5 לכתב התיבה.

37. בתסקיר שנערך ע"י קצין מבחן נכתב: "אנו התרשמנו מדפוסי התלותיים, התוקפניים והאובססיביים של איתי....התרשמנו מדפוסים דיכאוניים לצד דפוסיים תוקפניים כלפי הסביבה וכלפי עצמו המהווים גורמי סיכון".

38. גם בנקודה זו נהיר ששירות המבחן שייך לשירותי הרווחה, בהיותו חלק ממערך משרד הרווחה. ובכל זאת, על אף שעסקינן באותו גוף, לשכת הרווחה לא עודכנה ואו לא עדכנה את התובעת שהייתה מטופלת ע"י הרווחה בדבר חוות דעת, המעידה על מסוכנות של הרוצח לא רק לעצמו, אלא גם לסביבתו, כשברור שמשפחתו הגרעינית היא חלק ממנה.

39. בנוסף נקבע, כי בהתאם להחלטת בית המשפט, הרוצח ישהה באשפוז עד ליום- 15.11.09. חוות הדעת שנערכה בתום האשפוז קבעה כי הרוצח זקוק לטיפול במישור הסביבתי ותמיכתי, שוב, בסיוע גורמי רווחה.

40. על אף ששירות המבחן קבע כי מדובר באדם המסוכן לסביבה כי הוא זקוק למעקב של גורמי רווחה, לא הועבר מידע זה לגורמים ברווחה שטיפלו בליך ובילדיה ז"ל אותה שעת.

41. וכבר כאן ניכר דפוס ההתרשלות: איך ייתכן שגוף בתוך משרד הרווחה, הקובע כי אדם מסוים הוא מסוכן לסביבתו לא מעביר נתון זה למשפחתו שהינה הסביבה שלו או לכל הפחות, לגוף אחר באותו משרד (משרד הרווחה כבר יונה) אשר אמון על הטיפול במשפחתו של התוקף המסוכן!!

42. מדיניות ציבורית ראויה הינה כזו, שבראש ובראשונה במידה ואדם מסוים מאובחן מסוכן לסביבתו יש להודיע זאת לסביבה שלו – משפחתו, וקל וחומר שיש לבחון אם משפחתו מטופלת ע"י אותו הגוף.

43. לליכך לא נודע ע"י אף גורם כי הרוצח מסוכן לסביבתו בוודאי שהתנהלותה מול הרוצח טרם הרצח הייתה שונה לגמרי, לו הייתה מודעת לפיסת מידע זו שכאמור נמצאה אצל אותם הגורמים שמספלים בה. למותר לציין שגם גורמי הרווחה שטיפלו בה היו צריכים לנהוג בהתאם.

44. ב-15.11.09 הסתיים אשמוזו של הרוצח והוא הובא לדין בבית המשפט. בית המשפט החליט לשחררו למעצר בית. נציין כי בהחלטה זו מצאה לנכון לנוף בעבודת שירות המבחן וקבעה שבשל מסוכנותו יש להסכים לחלופת מעצר שהינה מרחק עצום מכפר יונה – בגליל העליון. **מצ"ב תחלטה בית המשפט ומסומן כנספח 6 לכתב התביעה.**

ניסיון התאבדות רביעי

45. ביום 24.11.09 הודה הרוצח בעבירות הודות תלונת המאהבת – בגור הדין כונן כב' השופט חגי טרסי כי מדובר בנסיבות קשות המעוררות חשש המעידות על מצב נפשי חריג. הרווחה לא התעדינה בעניין גור הדין וקביעותיו של השופט לא הובאו בפני לילך. **מצ"ב הכרעת הדין וגור הדין מיום 24.11.09 ומסומן כנספח 7 לכתב התביעה.**

46. ב-29.11.09 ניסה הרוצח להתאבד בפעם הרביעית ע"י חיתוך עמוק של אמות ידיו ובליעת כדורים. הרוצח שוב התאשפז, ואשפוז זה נמשך עד ל-10.5.10. זאת הפעם, טופל הנתבע בידי ד"ר דונסקי, הפסיכיאטרית מביה"ח. (7 חודשים לפני הרצח).

47. במשך שהותו באשפוז דלעיל, ניכר היה כי הנתבע מעמיד פנים בשני מישורים: מצד אחד ד"ר דונסקי דיווחה לשירותי הרווחה כי הרוצח אינו זקוק לאשפוז וכי מצבו טוב ומה שהוא צריך זה עזרה במישור טיפולי-סביבתי. מצד שני, הרוצח יצר קשר עם התובעת ושיתף אותה במחשבותיו האובדניות וכך שהוא מסתיר זאת מהמטפלים בבה"ח.

48. לילך כמובן דיווחה על התנהלותו של הרוצח. היא סיפרה לעובדת הסוציאלית שרון דפנאי שליוותה את המשפחה מטעם משרד הרווחה בכפר יונה כי הרוצח משתף אותה במחשבות אובדניות. העו"ס, תחת שתמלא את חובתה ותדווח לביה"ח שאמור לשתף פעולה עם גורמי הרווחה באשר למצבו של הרוצח, מבקשת מהתובעת עצמה שתדווח לביה"ח. **מצ"ב מסמכים מתיב הרווחה המעידים על דיווחיה של לילך לרווחה מסומנים כנספח 8 לכתב התביעה.**

49. ב-14 בינואר במהלך חופשת סוף שבוע מאשפוזו, התארת הרוצח אצל לילך. חוששת נחסרת ביטחון לילך הסכימה שהרוצח ילון אצלה, שכן החרגשה שניתנה לה הייתה שאין לה כל ברירה אחרת. הילדים ביקשו לבלות עם אביהם, ולא היה לו מקום חלופי לשהות בו. (חצי שנה לפני הרצח)

50. בעת הזו לילך לא ידעה כי הרוצח אובחן כתוקפני לסביבה וכמסוכן ושמהלך אשפוזו הקודמים הרוצח הטרוד חולים והחביא חפצים מסוכנים. בוודאי שאילו ידעה על כך לא הייתה נותנת לו להתקרב לילדיה ולשהות עימם.

51. במהלך הסופ"ש הרוצח הסב את תשומת ליבה של התובעת לסכין אשר רכש. התובעת הייתה מופתעת מרכישתו של הרוצח וסירבה כי יכניס את הסכין לביתה בזמן שהותו. כששאלה אותו התובעת לשם מה הוא צריך סכין, ענה הרוצח "שהוא לא יפגע בה או בילדים ואם הוא כבר יפגע במישהו זה יהיה במורן או נבו, אחי".

52. כמו כן הרוצח איים על התובעת ששניהם יצטערו על כך במידה והיא תמנע ממנו לראות את הילדים. עוד במהלך החופשה התובעת שמה לב כי בנה עומר ז"ל, מגלה תופעות לוואי של שינה ארוכה ורצופה, דבר שלא היה אופייני בכלל לעומר ז"ל. על כן, התובעת חשדה כי הנתבע נתן לילד מהתרופות שלו (קלונקס - תרופת הרגעה).

53. לאחר סוף השבוע, התובעת הבינה יותר מתמיד שלמרות אשמוזו בבית החולים לתקופה ממושכת, מצבו של הרוצח לא באמת השתפר ואף החמיר והיא חששה לחיי ילדיה ולעצמה. בהתאם לכך, שיתפה כרגיל את גורמי הרווחה המטפלים בה ובילדיה. חסרת אונים, התובעת פנתה שוב לגורמים המקצועיים במשרד הרווחה ודיווחה להם על האירועים לעיל. התובעת אף כתבה מכתב לשרון דפנאי העו"ס ולאברט מור (מנהל השירותים החברתיים בכפר יונה) וליועצת בית הספר של ילדיה ז"ל.

54. במכתב פרשה התובעת את דבר פחדיה מפני הרוצח ואת התנהלותו. היא האמינה באמת ובתמים כי משהעבירה את המידע הנייל לגורמים המקצועיים, הם ידעו איך לטפל במצב, במיוחד שהם אלו שנמנו כמפקחים על הרוצח. שרון העו"ס ויועצת בית הספר דיווחו על כך לדי"ר דונסקי המטפלת בבית החולים בנתבע, אולם לא בדקו אם נעשה דבר מה מצידה בנדון.

55. לאחר פניית גורמי הרווחה לדי"ר דונסקי, פנתה די"ר דונסקי לפקידת סעד לפי חוק תנוער, דינה אחיאל (להלן: דינה) בשירותי הרווחה, ודיווחה על חשש למצוקה רגשית של הילדים לנוכח היחסים הטעונים בתוך המשפחה. בחקשר זה נדגיש כי די"ר דונסקי היא זו שפנתה לדינה לשם בדיקת פיקוח על הילדים.

56. דינה יצרה קשר עם לילך וזו שיתפה (גם אותה) בדאגותיה ובחשש שמה הרוצח יפגע בה ובילדיהם.

57. דינה חזרה אל די"ר דונסקי ושיתפה אותה בכך שהתובעת מביעה חשש מפני פגיעה של הרוצח בה ובילדיהם ז"ל. בתגובה די"ר דונסקי מסרה לה שהרוצח לא מאובחן כפסיכוטי ועל כן לא ניתן לכלוא אותו, וכי אם לילך חשה מאוימת שתפנה למשטרה.

58. נציין כי באותה התקופה התברר (בדיעבד) על פי זיווחה של די"ר דונסקי, כי הרוצח המשין להבריח סכונים לבית החולים. על אף זאת, לא טרחה די"ר דונסקי להתריע בדבר העניין את הרווחה ואו את המשטרה ואו את לילך.

ניסיון התאבדות חמישי:

59. על אף דבריה של די"ר דונסקי לדינה, ניכר כי מצבו של הרוצח לא השתפר!! (בדיוק כפי שטענה לילך). ב-20 בינואר 2010 פונה הרוצח לביה"ת מאיר שוב **ככל הנראה בגלל ניסיון התאבדות חמישי!** אחרי חמישה ימים הוחזר הרוצח לאשפוז. **(חצי שנה לפני הרצח).**

60. ב-24.1.10 תוך שחששותיה של התובעת מתגברים ובצדק, התקיימה פגישה עם גורמים ברווחה, אלברט מור, שרון ודינה. לילך שיתפה אותם בדבר חששותיה ובפגישה דובר על כך ש"אין לאיתי מה לחפסיד" ולילך והילדים נתונים לאלימות ממנו. יום לאחר מכן, הופנתה לילך למרכז לטיפול באלימות במשפחה. שם טופלה לילך באופן שבועי ע"י עובדת סוציאלית ושיתפה אותה בכל עת מחששותיה המתגברים.

61. בפברואר (ימים ספורים לאחר ניסיון ההתאבדות החמישי) הרוצח ביקש לראות את ילדיו. די"ר דונסקי פנתה לרווחה והמליצה שיאשרו לרוצח לראות את ילדיו במסגרת פיקוח צמוד וזאת שוב רק כמס' ימים ספורים אחרי שניסה להתאבד, איים על התובעת וניסה לסמם את ילדיו.

ההחלטה לאפשר לרוצח לראות את ילדיו תחת פיקוח:

62. ב-3.2.10 ניתן אישור לרוצח לראות את ילדיו וזאת תחת פיקוח של אביו של הנתבע, אשר הנוחייב להיות בכל זמן הפגישה צמוד לילדים.

63. ההחלטה לאפשר לילדיו לראות את אביהם בפיקוח הסב הינה תמוהה ומבזה כשלעצמה. הסב, שאיננו פסיכיאטר או איש בטחון, אינו מהווה גורם מקצועי מוכשר לפקח על הנתבע, ועל כן תמוהה החלטת הרווחה לאפשר הסדרי ראייה בפיקוח הסב דווקא ולא בפיקוח של עו"ס סוציאלית, פסיכולוג או במרכז קשר עצמו. ואכן, הסב עצמו הביע קושי לחמשיך ולפקח על מעשי בנו, ובסופו של דבר (מה שהיה אמור מלכתחילה) המפגשים נעשו בין הילדים לרוצח לבדם במרכז הקשר בכפר יונה.

64. ב - 18.3.10 גורמי הרווחה פנו לד"ר דונסקי בבקשה לקבל תוות דעת כתובה לעניין מצבו של הרוצח, וזאת כדי לדעת האם לאשר את המשך המפגשים במרכז הקשר.

65. ד"ר דונסקי אישרה לרוצח להיפגש עם ילדיו ז"ל במרכז הקשר, כשהיא טוענת שמצבו של הרוצח השתפר והוא אף מתאים לשחרור. המדובר בקביעה תמוהה, היות וזמן קצר לפני הרוצח כבר ניסה להתאבד, ושיתף את לילך בדבר רצונותיו האובדניים והפיליים.

66. בנקודת זמן זו, **באופן תמוה ביותר, תמו** הדיווחים בין ביה"ת וד"ר דונסקי לכין גורמי הרווחה. זאת נעשה בניגוד להמלצה של גורמים פסיכיאטרים לעיל לטפל ברוצח במישור הסביבתי בסיוע גורמי הרווחה, וגם בניגוד לשיתוף הפעולה שנתקיים עד לשלב זה. **נקודה זו מהווה כשל מרכזי בפיקוח שנעשה על הילדים ז"ל ע"י משרד הרווחה!!**

כשל בפיקוח במרכז הקשר

67. ב-14.4.10 התחילו מפגשים בין הרוצח לילדים בחדר הקשר. כחודש לאחר מכן ב-10.5.10 השתחרר הרוצח מבית החולים. ד"ר דונסקי לא עדכנה את הרווחה בדבר שחרורו. הידיעה על שחרורו של הרוצח נודעה לרווחה מהנתבע עצמו. (חודשיים לפני הרוצח).

68. בשלב זה, הרווחה אפשרה את המפגשים בין הרוצח לילדיו, ללא כל מודעות לכך שהוא השתחרר מבית החולים. ומשגילתה הרווחה את דבר שחרורו (ע"י הרוצח עצמו), לא ננקטו ע"י הרווחה שום מאמצים לבחינת מחודשת של הפיקוח בין הרוצח לילדיו ז"ל, נוכח שחרורו ואי הימצאותו במסגרת טיפולית אינטנסיבית.

69. גם לאחר שנודע דבר שחרורו של הרוצח לרווחה, אף אחד מהגורמים לא טרח לשוחח עם ד"ר דונסקי בנוגע למצבו של הרוצח, ולבקש חוות דעת עדכנית בעניינו וסיכום טיפול. כמו כן, גם ד"ר דונסקי לא עדכנה את הרווחה בעניין זה כפי שנהגה בעבר.

70. מחאמור לעיל, עולה למעשה שהצוות הטיפולי המטפל בלילך הסתמך על חוות דעתו של הרוצח, שהיה מעורער בנפשו, לאחר נסיונות אובדניים רצופים, עם שלל איומים לפגיעה באחרים.

71. נציין כי במקביל לפגישות של הרוצח עם הילדים ז"ל, לילך המשיכה להיפגש כמטופלת במרכז לאלומות במשפחה אחת לשבוע. במהלך טיפוליה פעם אחר פעם שיתפה לילך בתשטותיה מחשבותיה המתקרב של הרוצח ומעצם שחרורו, כשהפחד הגדול שלה הוא ממה שיעלה בגורל הילדים. על אף זאת, מטפלתה של לילך לא שיתפה את שאר גורמי הרווחה בתשטותיה של לילך ולא נעשה שום מאמץ לפנות אל בית החולים כדי לקבל את סיכום הטיפול.

72. במצב זה, סח"כ התקיימו בתוך הקשר 11 מפגשים של אחת לשבוע כאשר המפגש האחרון היה ב-24.6.10 (כתודשיים בלבד). שלושה שבועות לפני הרצח בשלב זה החליטו ברווחה, בהחלטה מקוממת, רשלנית וחסרת בסיס מקצועי, כי יש להפסיק את המפגשים בין הרוצח לילדיו במרכז הקשר, ולאפשר לו להיפגש עמם ללא כל פיקוח.

73. קרוב להפסקת המפגשים במרכז הקשר, גורמי הרווחה הביעו בפני התובעת את רצונם לאשר לרוצח לראות את הילדים שלא בנוכחות מרכז הקשר, וזאת שוב מבלי שקיבלו לידם חוות דעת טיפולית מביה"ח ומבלי לשוחח עם די"ר דונסקי בדבר מצבו של הרוצח – ותוך הסתמכות על דבריו של הרוצח עצמו. כמו כן, נבהיר ונדגיש שהצוות הטיפולי במשרד הרווחה אינו מהימן כדי לאבחן מצב נפשי של אדם, בעיקר כשכל ההערכה נעשית בהסתמך על אמרנותיו של אותו האדם!

74. לילך מאוד נרתעה מרעיון המפגשים הלא-מפוקחים וביקשה לשוחח עם די"ר דונסקי. לילך שוחחה עם דונסקי וזו מסרה לה כי הרוצח משתחרר בשל שיפור במצבו. לילך שאלה את דונסקי מה לגבי מסוכנותו, וזו השיבה לה כי היא לא יכולה לקחת אחריות על מה שיקרה בעתיד. נציין כי לילך היא זו שיזמה את השיחה עם די"ר דונסקי ולא גורמי הרווחה.

החלטה כושלת להסרת הפיקוח:

75. ב-17.6.10 הרווחה החליטה לאשר לרוצח לראות את ילדיו ללא פיקוח מרכז הקשר, וזאת כאמור כחודש בלבד לאחר שחרורו וללא קבלת חוות דעת בדבר מצבו הנפשי.

76. גורמי הרווחה זימנו לפגישה את לילך והרוצח במרכז הקשר. בפגישה מסרו גורמי הרווחה לילך והרוצח על כוונתם לאפשר לרוצח לראות את ילדיו ללא פיקוח. לילך באותה העת הייתה במצב נפשי קשה מאוד, העיתוי של הפגישה התרחש בדיוק בזמן שאמה עברה ניתוח קשה שלא היה ברור אם היא תתאושש ממנו, ושהיא אף נפטרה ממנו כשבוע וחצי לאחר מכן. בעקבות המתח והחרדה ממצב אמה, השתתפה לילך בפגישה בצורה מוגבלת. היא קבלה הרגשה במהלך הפגישה

שהיא צריכה להחליט מיד בדבר הסרת הפיקוח. לילך חששה מההשלכות שיכולות לעלות במידה והיא תסרב להסרת הפיקוח, לחוצה וחרדה הסכימה לילך להסרת הפיקוח.

77. בלב כבוד ולא שלם הסכימה לילך להחלטת הרווחה להסרת הפיקוח, וזאת משום שסמכה עליהם שהם בעלי הדע המקצועי להחליט בסוגיות מעיין אלו, והיא אף הייתה בטוחה שיש להם את מלוא המידע בדבר מצבו של הרוצח וחששותיה בדבר האופי הלא צפוי שלו הובאו בפניהם (היות והיא טופלה באותו המקום). עוד עשתה כן מבלי שהיא יודעת על כך שהרוצח אובחן כמסוכן מסי' חודשם מועט לפני כן.

78. ללילך הוצגה תמונה, כאילו הרוצח השתקם והבריא לגמרי, והפיקוח לא נחוץ יותר וזאת הסיבה ורק זו שלילך הסכימה להסרת הפיקוח. כמו כן, לילך חששה מההשלכות של סירובה. היא פתחה כי היא לבסוף תצטייר כבעייתית" ובסוף ישללו ממנה את זכויותיה כאם.

79. בנקודה זו נציין כי הסרת הפיקוח נעשתה רק לאחר שהות של כחודשיים (אפילו פחות) במרכז הקשר!! וזאת בניגוד להנחיות משרד הרווחה הקובעים מועד של שישה חודשים לקיום המפגשים במרכז הקשר. סעיף 6 (ט"ו) בהוראה מסי' 3.36 מיום 1.3.09 קובע כי: **"בתום שישה חודשים לקיום המפגשים במרכז הקשר, יש למלא טופס סיכום והערכה תקופתית שיועבר לגורם הממנה /או לעו"ס המטפל. יתקיים דיון משותף של הגורמים המטפלים, לרבות הגורמים המפגשים, צוות מרכז הקשר, ומפקח מחוזי של השרות לרווחת הפרט והמשפחה. תעשה הערכה תקופתית ותוכן תוכנית המשך. הערכה מחדשת ותכנית התמשך יובא לידיעת ההורים."** מצ"ב הוראה 3.36 להוראות והדעת של משרד הרווחה ומסומן כנספח 10.

80. בנקודה זו יובהר כי משרד הרווחה בכפר יונה סירב להעביר את חומר מרכז הקשר בעניין (כנראה לא בכדי), כדי לברר עם מי גורמי הרווחה שטיפלו בלילך התייעצו. זאת ועוד, גם לא נקבעה תוכנית המשך טיפול לגבי אפשרות להחזרת הפיקוח אלא פשוט החלטה חד משמעית להסרת הפיקוח..

81. ברור כשמש כי גורמי הרווחה פעלו בניגוד להוראת שלהם עצמם ואפשרו להסיר את הפיקוח לאחר חודשיים בלבד וחודש בלבד לאחר שחרורו של הרוצח מביה"ת. כזאת נעשה בניגוד להוראת משרד הרווחה הדורש פיקוח של חצי שנה במרכז הקשר ורק לאחר מכן בחינה מתודשת של המצב.

התדרדרות מצבו של הרוצח לאחר שחרורו ולאחר הסרת הפיקוח – כשל באי דיווח בעניין התדרדרותו למשרד הרווחה:

82. משהרוצח שוחרר מהאשפוז האחרון, הוא הוכר כבעל נכות נפשית של 100% לצורך ביטוח לאומי והחל לנסות להשתלב בחברה. בהקשר זה נציין כי בזמן אשפוזו הרוצח זכה לטיפול פסיכולוגי שבין פעמים לשלוש פעמים בשבוע. לאחר שחרורו התקיים רק מפגש שבועי עם די"ר דונסקי שבמהלכו שיתף הרוצח את די"ר דונסקי בהתדרדרות במצבו, קשיים בהתמודדות בחייו, בדידות ועצב.

83. די"ר דונסקי היא זו שפנתה לאגף הנכות הכללית בביטוח לאומי, על מנת שהרוצח יוכר כנכה. במכתבה ציינה כי הרוצח לא יכול להתמודד עם גורמי דחק והדבר מוביל להתנהגויות חסרות שיפוט ולחשיבה אובדנית. גם מכתב זה לא הובא לידיעת הרווחה. בוודאי שלו לילך ידעה שהרוצח הינו חסרת יכולת שיפוט לא הייתה מסכימה בשום פנים ואופן להסרת הפיקוח ולא הייתה נותנת לרוצח להיפגש עם הילדים ז"ל.

84. בהקשר זה מעניין לגלות כי בגזר דינו של הרוצח, שם הובאה חוות דעתה של די"ר נען אשר אבחנה את הרוצח ככשיר לעמוד לדין, קבעה די"ר נען כי היו לרוצח התנהגויות חסרות שיפוט כפי שדי"ר דונסקי מסרה, ושהיה צריך לשמור עליו ב-20,000 עיניים. אסור היה לתת לו לראות את הילדים עד שהיו בטוחים ב-100 אחוז שהוא בסדר ושמי שאפשר זאת הוא חסר מקצועיות.

85. די"ר נען קבעה כי אם זו ההבחנה שנתנה די"ר דונסקי דאז, אזי אסור היה לה לשחררו מבית החולים ובוודאי שאסור היה לה לתת לו להמשיך לראות את ילדיו. די"ר דונסקי עצמה רשמה שהרוצח חסר יכולת שיפוט, מבלי למסור זאת לרווחה (כפי שערכנה בעבר), מבלי לעדכן את לילך (שגם פנתה אליה בעבר למשמע חוות דעתה) ותוך שהיא יודעת שהפיקוח הוסר.

86. הרוצח שיתף את די"ר דונסקי בקשיים שהוא חש בטיפול בילדיו (אותם המשיך לראות ללא פיקוח בידיעתה). הרוצח שיתף את די"ר דונסקי כי הוא מוטרד שילך מסיתה נגדו את הילדים. הרוצח שיתף את די"ר דונסקי כי מצבו מתדרדר וחתייע כי תפקדו בעייתי. די"ר דונסקי העלתה את מינון הכדורים האנטי דיכאוניים לרוצח ושלחה אותו לחופשי, וזאת למרות שבמכתב לביטוח לאומי טענה שאין לו יכולת שיפוט!!

87. גם בעניין זה, על אף ההחלטה לערב את גורמי הרווחה בעניין מצבו של הרוצח, ועל אף שבעבר דיווחה די"ר דונסקי בדבר מצבו של הרוצח לגורמי הרווחה, ועל אף שהרוצח עצמו מוסר כי כי מצבו מתדרדר, ועל אף שהיא מודעת לחששותיה של האם ולפתח מפגיעה בילדים ז"ל, לא מצאה לנכון די"ר דונסקי לדווח בדבר הידרדרות מצבו של הרוצח וזאת כשהיא יודעת שהפיקוח על מפגשיו עם הילדים הוסר!!!

הכתובת הייתה על הקיר:

88. השתלשלות האירועים מצביעה על דפוס חוזר של הרוצח, לפיו בכל פעם ששוחרר מבית החולים חלה התדרדרות חמורה במצבו, והוא ביצע מעשה חריג.

89. ניכר כי גם בפעם האחרונה שהרוצח שוחרר מצבו התדרדר במהירות, והוא הרבה לדבר על ילדיו ולילך בפני די"ר דונסקי. מינון התרופות האנטי דיכואניות הועלה. על אף התדרדרות זו לא נעשה שום ניסיון מטעם די"ר דונסקי לפנות אל הרווחה ולבדוק את אפשרות החזרת הפיקוח על הילדים, כפי שנעשה כבר בעבר על ידה. כמו כן, הדבר עמד בניגוד לחמלצת גורמים פסיכיאטרים לטיפול במישור הסביבתי והתמיכתי עם סיוע של גורמי הרווחה.

90. כמו כן, השתלשלות האירועים מלמדת על דפוס של אי-תיאום ואי-דיווח בין גורמי הרווחה עצמם דווקא במועדים הקריטיים של ההתדרדרות. תוסר התיאום היה בין המרכז לשלום הילד, לבין התוכנית טיפולית של לילך, בין שירות המבחן שנתן תסקיר לעניין מסוכנותו של הרוצח.

91. בנוסף, ההחלטה להסיר את הפיקוח מהרוצח נעשתה ללא מידע חיוני ומתבקש בדבר מצבו הנפשי למול גורמי הבריאות (מה שנעשה כבר בעבר), בניגוד להוראת משרד הרווחה בדבר השהות במרכז קשר ואף ללא מעקב אחרי הטיפול הנפשי ברוצח לאחר שחרורו.

הרוצח

92. מפתת הקושי לעלות את עובדות הרוצח הנטרא והאיום על הכתב, אנו נכתוב בקצרה את עובדות הרוצח עצמו תוך ההסתמכות על הכרעת הדין וכתב האישום.

93. מתוך כתב האישום עולה כי בראשית חודש יולי 2010, רכש הרוצח במועד שאינו ידוע במדויק, סכין חדה המיועדת לתיתוך בשר מסוג aicos. הוא לא הסתפק בסכין זו ורכש בתאריך 17 ביולי סכין נוספת מסוג victorinox, המכונה סכין קצבים. את שתי הסכינים הסתיר מעל המקרר בדירה. בנוסף, רכש סלוטייפ רחב כדי שישמש אותו בזמן הרוצח לכסות את פי הילדים.

94. מעדותו של הרוצח כמסורה עולה שבתאריך 20 ביולי עלתה בראשו לראשונה מחשבה רצחנית כלפי ילדיו. הוא תיאר את חששותיו מכך שילדיו יחיו בעוני ושחיהם יהיו דומים לחייו שלו עצמו אף ציין כי מותם המשותף ביחד עמו יגאל אותם ואותו מסבלם.

95. לדברי הרוצח, בימים שלפני האירוע הוא פנה לרופא משפחה וביקש מרשם לתרופות הרגעה/הרדמה ונהג לאסוף את אותן התרופות במטרה להרדים את ילדיו טרם ירצחם.

96. בתאריך 23 ביולי, ביום שישי בשעות הבוקר, יצא הרוצח יחד עם שלושת הקטינים ז"ל מחדירה ובלה איתם במשך יום שלם במסעדות, בתי קפה ובקרקס. סמוך לאחר השעת 19:30 הגיע הנאשם עם הקטינים לדירתו. עת הורידו הילדים בגדים והתארגנו לשינה, ריסק הרוצח כדור

מסוג בוגדורמין לכל אחד מהם ושם אותו בכוס עם שתייה מסוג אייס תה. הילדים שתו מעט והלכו לישון ואילו הנאשם שתה שני בקבוקי בירה.

97. לצורך ביצוע הרצת, בדק הרוצח באינטרנט במחשבו את מיקום כלי הדם הראשיים בגוף האדם, על מנת שדקירותיו יביאו למותם המהיר של ילדיו.

98. סמוך לשעה 23:45 ביצע את שלושת מעשי הרצח באמצעות דקירות סכין. בנו אור ז"ל כבן החמש היה הראשון, הרוצח כיסה את פניו במגבת ודקר אותו 29 פעמים בבית החזה ובבטן. עומר ז"ל כבן עשר היה השני, הרוצח כיסה את פניו במגבת ודקר אותו 54 פעמים בבית החזה ובטן. האחרונה הייתה רוני ז"ל כבת שמונה, הרוצח כיסה את פניה במגבת ודקר אותה לא פחות מ-70 פעמים בבית החזה ובבטן. לאחר מעשה הזוועה כיסה את גופותיהם בסדין, שתה וויסקי וחתך את ידיו. מצ"ב כתב האישום ומסומן כנספח 10 לכתב התביעה.

ההליך הפלילי – שוב, הכתובת הייתה על הקיר:

בנקודה זו נדגיש מס' עובדות שנאמרו ע"י הרוצח במהלך משפטו הפלילי.

99. הרוצח מסר כי תכנן את הרצח מראש, כי גרושתו גורמת לו צרות ולא נתנה לו לראות את ילדיו כשהיה מאושפז בבית החולים בפרדסיה. דהיינו עוד לפני שחררו כבר התגבשה בדעתו של הרוצח הכוונה לרצוח את ילדיו. כל זאת בזמן שהיה מטופל ע"י ד"ר דונסקי. מצ"ב גזר הדין ומסומן כנספח 11 לכתב התביעה.

100. הרוצח רצח את ילדיו ז"ל בסכין חדשה ובסכין שקנה שבועיים לפני הרצח. האובססיה לסכינים לא נעלמה גם לאחר שחרורו.

101. שבוע לפני הרצח קנה הרוצח "קלונקס" כדי להתאבד ושהילדים יתאבדו אתו. שוב אותה תרופה אותה נתן הרוצח לילדיו בזמן שהוטו עימם בביתה של לילך. ולילך כאמור דיווחה לגורמי הרוחה ולד"ר דונסקי בדבר הממצא הזה.

102. הרוצח תכנן לרצוח את ילדיו ביום הולדתה של אישתו לשעבר, כייסוג של נקמה" על כך שלדבריו אשתו התעללה בהם. דברים ברוח זו אמר ושיתף את ד"ר דונסקי לאחר שחרורו, בזמן פגישותיו.

ועדת מיזם

103. לאחר מעשה הזוועה הוקמה "ועדת פיוס" ע"י מנכ"ל משרד הרווחה ומנכ"ל משרד הבריאות, ע"פ הנחייתו של שר הרווחה דאז, ח"י"כ בוזי הרצוג. מטרת הועדה הייתה לבחון את "אירוע המתת שלושת ילדי משפחת בן דרור". מצ"ב מסקנות ועדת החקירה כנספח 12.

104. נציין כבר כשלב מוקדם זה את הגיחוך והכשל שבמינויו של גוף לבקר את עצמו ועל כך יש לתת את הדעת. ואשר למסקנת אותה ועדה, יש כמובן להבהיר, מעבר לכשל של ניגוד העניינים, כי לא מדובר במסקנה משפטית נויקית אלא על מסקנה מנהלית, ועל כך יש לבחון את מסקנותיה של הועדה מחדש בעיניים נויקיות ובהתאם לכללים המשפטיים של הדין האזרחי.

105. על אף האמור לעיל, הועדה קבעה בבחינת רוב הראיות כי נתקיימו כשלים קריטיים המתאפיינים בחוסר תאום בין מערכות הבריאות והרווחה, כדלקמן:

106. כשל ראשון - "ההחלטה על הפסקת השירות למשפחה במרכז הקשר באשר למפגשים של איתי וילדיו בפיקוח עובדת המרכז, התקבלה ללא התייעצות וללא בקשת חו"ד מהרופאה הפסיכיאטרית".

107. כשל שני - "על אף ההמלצה של הגורמים הפסיכיאטרים שאיתי אינו זקוק לאשפוז פסיכיאטרי, אלא לטיפול במישור הסביבתי והתמיכתי עם סיוע של גורמי הרווחה, לא נוצר קשר בין ביה"ח לשירותי הרווחה במקום מגוריו של איתי לצורך בניית תכנית טיפול עתידית".

108. כשל שלישי - היעדר תיאום בין משטרת ישראל לגורמי הרווחה. הוגשו מספר תלונות למשטרה כנגד הרוצח ע"י התובעת ע"י חברתו. "התלונות לא הובאו לידיעת הגורמים המטפלים בזמן אמת".

109. כשל רביעי - בסמוך להמתת הילדים הופסק הפיקוח על הסדרי הראייה של איתי עם ילדיו ללא התייעצות מסודרת בין שירותי הרווחה ושירותי בריאות הנפש.

110. כשל חמישי - הערכת המסוכנות של הרוצח לא הועברה לידיעת הגורמים המטפלים במשפחה.

111. לאור האמור לעיל, הגורמים המקצועיים הן מטעם משרד הרווחה והן מטעם משרד הבריאות כשלו כישלון חרוץ בפיקוח במתן הגנה על ילדיה של לילך ז"ל. כל זאת כשהיו מטופלים ותחת השגחתם של הגורמים הללו. לילך התריעה, זעקה, אך קולה לא נשמע.

המסגרת הנורמטיבית1. אחריותם של נתבעים 1-3

112. עוולת הרשלנות (סעיפים 35-36 לפקודת הנוזקין): כפי שפורט בהרחבה לעיל, התנהלות הנתבעים 1-3 בטיפול במשפחת התובעת ובתובעים ז"ל הינה התנהלות רשלנית אשר אינה עולה בקנה אחד עם התנהלות הדרושה מעובדים מקצועיים במשרד הרווחה, וזאת במיוחד נוכח חתפתחות והשתלשלות העניינים אשר הובילו לרצח שלושה ילדים כפי שתואר לעיל.

113. התרשלנות הנתבעים 1-3 התגבשה באמצעות עובדיהם, ובין באמצעות כללי הניהול שנקבעו לטיפול בתובעים ז"ל ובתובעת, ולהילופין, בהפרה של כללי ניהול אלה, אחראים הנתבעים ברשלנות למגיעה בתובעת ובתובעים ז"ל מכוח סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנוזקין. במידה ולא יצליחו התובעים להוכיח בדיוק את הפעולות והמחדלים של נתבעים אלה בעניינה, הרי שחבותם זו עולה גם מהוראות סעיף 41 לפקודת הנוזקין, שכן אלא אם כן יחשפו את כלל המסמכים המצויים בידיהם, אין התובעת יכולה לדעת כיצד התאפשר מחדל זה, וברור כי רשלנות היא שגרמה לכך.

114. במעשיהם ו/או במחדליהם גרמו הנתבעים 1-3 לטיפול לקוי בשל חוסר תיאום במידע קריטי בדבר מצבו האמיתי של הרוצח. עובר לרצח אובחן הרוצח כמסוכן לסביבתו ע"י שרות המבחן הנמנה כאגף אצל הנתבעת מסי 1. אבתנה זו לא הועברה לגורמים המטפלים ברווחה - על אף שהתסקיר ניתן שעה שהמשפחה הייתה בטיפול הרווחה, וכן על אף פניות חוזרות ונשנות של התובעת לקבלת עזרה ולהרחקת הרוצח ממנה ומילדיה. המידע לא הועבר באגפי הרווחה השונים ולא הועבר לידיעת התובעת. במידה והיה מועבר מידע זה התובעת לעולם לא הייתה משאירה את ילדיה בהשגחתו של האב. כמו כן, במידה והמידע בדבר מסוכנותו של האב היה מגיע לגורמי הרווחה המטפלים, ברור כי הפיקוח על הילדים לא היה מוסר והילדים לא היו נמצאים בהשגחת האב ללא פיקוח, כשהוא חופשי לפגוע בהם.

115. במעשיהם ו/או במחדליהם גרמו הנתבעים 1-3 לטיפול לקוי בשל חוסר תיאום שוטף ואי מסירת מידע בין הגורמים במשרד הרווחה ובין הגורמים מחוצה להם הכפופים למשרד הבריאות. אם לא די בכך שהנתבעים 1-3 לא ערכו תיאום פנימי בין האגפים השונים אצלם, הרי שגם לא היה תיאום ביניהם לבין הנתבעת 7. הנתבעים 1-3 לא פנו אל ד"ר דונסקי בדרישה לבדוק את מצבו הנפשי של הרוצח שעה שהחליטו על הסרת הפיקוח מהרוצח. הנתבעים 1-3 נסמכו על חוות דעתו האישית של הרוצח באשר למצבו הנפשי, מבלי לבדוק ולסמוך דעתם על גורם מקצועי שהיו עימו בקשר בעבר. בכך הגבירו את הסיכון למגיעה, אשר למרבה הצער והכאב התממש בסופו של דבר. זאת ועוד, גם לאחר הסרת הפיקוח לא פנו גורמי הרווחה לד"ר דונסקי (אשר המשיכה לטפל ברוצח) לבדוק האם מצבו השתפר. במידה והייתה תוכנית מסודרת בדבר

הטיפול במשפחה, היו יודעים מד"ר דונסקי כי מצבו הנפשי של הרוצח התדרדר – כהרגלו – לאחר אשפוז.

116. עילת תביעה מכוח עוולת הפרת חובה הקוקה (סעיף 63 לפקודת הנויקין): במעשיהם ו/או במחדליהם גרמו הנתבעים 1-3 לטיפול לקוי בשל הפרת התחיות של משרד הרווחה, הקובעים כי הסרת פיקוח מרכז הקשר יעשה לאחר תקופה של שישה חודשים וכי בנוסף יש לקבוע תוכנית המשך לטיפול במשפחה. במקרה דנן, הנחיות משרד הרווחה דורשות שישה חודשים כמינימום לקיום המפגשים במרכז הקשר.

117. סעיף 6 (טי"ז) בהוראה מס' 3.36 מיום 1.3.09 קובע כי: "בתום שישה חודשים לקיום המפגשים במרכז הקשר, יש למלא טופס סיכום והערכה תקופתית שיועבר לגורם המפנה ו/או לעו"ם המטפל. יתקיים דיון משותף של הגורמים המטפלים, לרבות הגורמים המפנים, צוות מרכז הקשר, ומפקח מתוזזי של השרות לרווחת הפרט והמשפחה. תעשה הערכה תקופתית ותוכן תוכנת המשך. הערכה מחודשת ותכנית המשך יובא לידיעת ההורים." במקרה דנן הנתבעים 1-3 לא פעלו בהתאם להנחיות היות והסירו את הפיקוח מהנתבע לאחר חודשיים וללא תוכנית טיפולית במשפחה. בכך הנתבעים 1-3 לא עמדו בסטנדרט ההוננהגות הסביר שהם קבעו בעצמם.

118. כמו-כן, במעשיהם המתוארים לעיל הפרו הנתבעים 1-3 את הנהלים הבאים: סעיף 6 (י"ג) בהוראה מס' 3.36 להנחיות משרד הרווחה, הקובעים חובה על שמירת קשר סדיר ושוטף בין העובד הסוציאלי של המרכז ובין הגורם המפנה. סעיף ב.ה. לכללי האתיקה של העובדים הסוציאליים בדבר שיתופו של הפרט בתחליטים ובהחלטות הנוגעים ברווחתו ובתנאי חייו האישיים, ומתן אפשרות לפרט להשפיע עליהם, וכן סעיף 3.ג. ו-4.ג. לכללים המחייבים כל עובד סוציאלי להושיט עזרה ללקוחותיו ולעשות כל מאמץ שלא להיות אדיש לסבלם. מצ"ב קת האתיקה של העובדים הסוציאליים ומסומן כנספח 13 לכתב התביעה.

119. כמו כן, במעשיהם המתוארים הפרו הנתבעים 1-3 את הנהלים הבאים: ס 13.2 הגנה על קורבנות להוראה 3.28 – הוראות והודעות של משרד הרווחה. לפי הגנה על קורבנות הגנה המטרה הראשונה שכן מדובר על סוגיות של חיים ומוות. לצורך ההגנה על קורבנות יש לבצע הערכת מסוכנות (שכבר בוצעה!!) ולפעול ע"פ תוצאות והערכה. במצבי סיכון יש להפריד בין התוקף והקורבן באופן זמני... לכל קורבן של אלימות במשפחה יש לבנות תכנית הגנה מפורטת ואישית בשלב הראשון של ההתערבות. רק לאחר שהקורבן מוגן אפשר לעבור לסוגיות אחרות בטיפול כ"י. מצ"ב הנהל ומסומן כנספח 14 לכתב התביעה.

2. אחריות הנתבעים 4-7

120. עולת הרשלנות (סעיפים 35-36 לפקודת הנויקין): כפי שפורט בהרחבה לעיל, התנהלות הנתבעים 4-7 הינה התנהלות רשלנית אשר אינה עולה בקנה אחד עם התנהלות הנדרשת ממטפלים רפואיים הממונים על הרוצח ועל ההשלכות שמצבו הרפואי יוצר, וזאת במיוחד נוכח התפתחות והשתלשלות העניינים אשר הובילו לרצח שלושה ילדים כפי שתואר לעיל.
121. במעשיהם ואו במחדליהם גרמו הנתבעים 4-7 לטיפול לקוי בשל חוסר תיאום במידע קריטי בדבר מצבו האמיתי של הרוצח. על אף שידעה ד"ר דונסקי כי קיים חשש של ממש של סכנה לתובעים ז"ל, לא דיווחה לגורמים המטפלים במשרד הרווחה בדבר מצבו של הרוצח שעה שהשתחרר מבית החולים. לא הועבר סיכום טיפול לגורמי הרווחה בדבר מצבו של הרוצח, וזאת על אף שלפני כן, אכן היה דיווח כזה לגורמי הרווחה המטפלים בילדים ועל אף שנקבע כי יש לערב את גורמי הרווחה בטיפול ברוצח.
122. זאת ועוד, גם לאחר שחרורו מביה"ח, ד"ר דונסקי המשיכה לטפל ברוצח אצל הנתבעת 6. במהלך הטיפולים הרוצח הראה סימנים כי מצבו התדרדר (וזאת כדפוס אופייני לשחרורו הקודמים מביה"ח). על אף הסימנים האמורים, לא דיווחה ד"ר דונסקי על ההתדרדרות במצבו לגורמי הרווחה, על אף שידעה כי קיים חשש של ממש של סכנה לתובעים ז"ל ועל אף החלטת שיש צורך בהתערבות של גורמי רווחה במצבו ובפיקוח עליו.
123. יתרה מזאת, ד"ר דונסקי, שעה שהשתחרר הרוצח מביה"ח, העבירה מכתב לביטוח לאומי לפיו לרוצח אין יכולת שיפוט. איך ייתכן כי ד"ר דונסקי אבחנה אדם כך, ועל אף אבחנתה זו לא טרחה להודיע לגורמי הרווחה ואו לתובעת עצמה כי הרוצח אינו בעל יכולת שיפוט! אדם שאובחן ככזה בוודאי שעלול להוות סכנה לילדיו, קל וחומר, לאחר שחרויע כי הוא מסוגל לעשות זאת, בפני התובעת.
124. לאור האמור, אין ספק כי אילו דיווחה ד"ר דונסקי לגורמי הרווחה בדבר מצבו המתדרדר של הרוצח, הפיקוח על חילדים בזמן שחותרם עם האב היה מוחזר, ולא היתה ניתנת בידיו האפשרות לרוצחם כשהו עמו לבד.
125. לאור האמור לעיל, הנתבעים 4-7 אחראים במעשיהם ואו במחדליהם הרשלניים לנוקי התובעים, מכוח סעיפים 35-36 לפקודת הנויקין.
126. במידה שלא יצליחו התובעים להוכיח בדיוק את הפעולות והמחדלים של נתבעים אלה בעניינה, הרי שחבותם זו עולה גם מהוראות סעיף 41 לפקודת נזיקין בדבר העברת נטל השכנוע.
127. עילת תביעה מכוח עולת הפרת חובה חקוקה (סעיף 63 לפקודת הנויקין): במעשיהם המתוארים לעיל הפרו הנתבעים 4-7 את החובה החקוקה מכוח סעיף ט לכללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית בישראל. סי' ט מטיל חובה על הרופא לשתף פעולה בין הרופא ורשויות החוק, גם כאשר קיים חיסיון על פרטיותו של המטופל: "הרפא יכבד את הסודיות הרפואית ואת הפרטיות של שוהים בלתי חוקיים ועכריינים בהיותם מטופלים. הרופא יכבד במקביל את טובת כלל החברה וזכותה להגן על עצמה".
128. במעשיהם המתוארים לעיל הפרו הנתבעים 4-7 את החובה החקוקה בסעיף יא לכללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית בישראל. סי' יא מטיל חובה על הרופא להגן על אוכלוסיות פגיעות:

"הרופא יגן ככל יכולתו, על בריאותם, רווחתם וזכויותיהם של אוכלוסיות, רגישות או מיחודות: קטינים, קשישים, חוסים, חסרי ישע או כל אדם הנמצא תחת מרות. הרופא ישתף במידת האפשר את המטופל, הנמנה עם אותן אוכלוסיות, בקביעת הטיפול הרפואי בו". מצ"ב ס' ט ו"א לכללי האתיקה של ההסתדרות הרפואית בישראל מצ"ב כנסמח 15 לכתב בתנועה.

ה. נזקים וסעדים:

גובה הנזק

תביעת העיזבון הילדים ז"ל

129. אובדן השתכרות ב"שנים האבודות" - בגין הפסדי השכר של התובעים בשנים האבודות מבוקש להעמיד את הפיצוי על סך 494,261 ₪ כדלקמן: הלכה פסוקה היא כי מקום שנפטר קטין, יחושבו הפיצויים בגין שנות ההשתכרות האבודות אשר היו צפויות לתובעים 2-3 ז"ל בהתאם לתקופת הפסד המקובלת של 46 שנים (מגיל 21 ועד גיל 67), בשיעור של 30% מהשכר הממוצע במשק, בהיוון כפול (ע"א 10990/05 מינץ ואח' נ' הראל חברה לביטוח בע"מ, פורסם בנבו).

$$8,086 \text{ ₪ לחודש } X 30\% X 299.1951 \text{ (מ.ה. ל-46 שנה)} X$$

$$0.68103 X \text{ (מ.ה. כפול ל-13 שנה)} = 1,482,783 \text{ ₪ - או להערכת בית המשפט.}$$

לסכום זה יש להוסיף ריבית מאז מות המנוחים ועד לתשלום בפועל, שהרי נקודת הזמן בה זכאי העיזבון לפיצוי היא מות המנוחים.

נזק לא ממוני בגין קיצור תוחלת החיים (כתוצאה מנזק הגוף):

130. בגין הנזק הלא ממוני של התובעים ז"ל עקב קיצור תוחלת החיים מבוקש להעמיד את הפיצוי על סך 3,000,000 ₪ או להערכת בית המשפט: אלמלא התנחלות הנתבעים הייתה תוחלת חייהם של התובעים מלאה. עזבון המנוח זכאי לפיצוי בגין קיצור תוחלת החיים. ראש נזק זה הינו עצמאי ונפרד מן הפיצוי בגין כאב וסבל. מגמת הפסיקה בבואה לכמת את ערך החיים היא להגדיל את הסכומים הנפסקים בגין קיצור תוחלת החיים ולפסוק סכומים משמעותיים בעטיו: ראה ע"א 5145, 5654/02 גרוס ואח' נ' מ' גז חברה לשיווק בע"מ ואח', פורסם בנבו.

נזק לא ממוני לעיזבון בגין כאב וסבל

131. בגין הנזק הלא ממוני של העיזבון עקב כאב וסבל מבוקש להעמיד את הפיצוי על סך 3,000,000 ₪ או להערכת בית המשפט: העיזבון זכאי לפיצוי לא ממוני בגין הכאב והסבל שנגרמו לתובעים בעת הירצחם. קצרה היריעה מלתאר את כאביהם וסבליהם של התובעים וז"ל שכן עניין זה מורט בהרחבה לעיל ובכתב האישום המצורף. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון הפיצוי בגין כאב וסבל צריך להלוט את מורכבות הנזק לניזוק האינדבידואלי, בשים לב לנסיבותיו המיוחדות של המקרה חקונקרטי, הכאבים והסבל של הניזוק.

תביעת האם:

נזקי התובעת:

132. אין דרך לתאר את גודל הכאב של אם ששלושת ילדיה נרצחו בצורה כה אכזרית על ידי אביהם בשר מבשרם. גודל האסון והטרגדיה מלווים וילוו את לילך כל חייה. אין ממש מילים שיוכלו לתאר ולהעביר את המשמעות של גודל הנזק ושל התחושות שמלוות את לילך יום ביומו. מדובר בנזק שאינו נתפס בכלל, ובפרט לכל אב ואם. אין חולק כי לאם שאיבדה את שלושת ילדיה הן בדרך טבעית ובמיוחד בדרך כה אכזרית נגרמים נזקים כבדים, וכל השומע את דבר הטרגדיה שואל את עצמו איך כלל ניתן להמשיך לחיות. הכוח להמשיך נשאב מרצונה העז של לילך להביא לצדק, ולהרתיע את הגורמים הרלוונטיים שלא להקל ראש לשמע זעקת אם החוששת לילדיה.

133. לאחר הירצחם של שלושת ילדיה, לילך נפלה לבור שחור מלא בצער ויגון. מצבה הנפשי של לילך התדרדר עד כדי חוסר יכולת לצאת מהמיטה, בכי בימים ובלילות, מתסור בשינה וחולשה גופנית. נואשת לעזרה תחלה לילך טיפול אינטנסיבי עם ד"ר אתי אבלין שהינה מומחית להתמודדות עם אבל ושכול. ד"ר אבלין אבחנה את לילך כסובלת מפוסט טראומה קשה ביותר המחייבת טיפול אינטנסיבי בקביעות. כמו כן, נקבע ע"י ד"ר אבלין שלילך אינה מסוגלת לתפקד באופן מלא מה שפוגע ביכולת ההשתכרות שלה היות והיא איננה מסוגלת לעבוד באופן קבוע.

134. **מתוך חו"ד:** "לאחר האירוע החלה לסבול כתוצאה מהאבל הטראומטי מתגובות רגשיות קיצוניות וכמובן לא חזרה לעבודה סדירה, כיום אינה עובדת כלל וסובלת מקשיי ריכוז רבים. מאז ארוע האובדן עולים ביטויים של חוסר סבלנות, קושי להתרכז בעבודה ובמשימות בבית ותשישות פיזית. בנוסף סובלת גבי שם טוב לילך מהפרעות בשינה עם קושי להירדם או ויקיצות חוזרות במהלך הלילה". ... מדובר באישה הסובלת מתסמונת קלינית מורכבת הכוללת מאפיינים טיפוסיים של תסמונת בתר ובלתית יחד עם תסמינים של כאב כרוני ומרקי הלסת ובמערכת השרירים והשלד, כמו כן ישנם קווים משמעותיים של דיכאון עם נטייה אובדנית. קיים קשר סיבתי ברור בין מכלול התסמונות והאירוע הטראומטי הקיצוני שעברה בעקבות רצח שלושת ילדיה. לאור כל האמור אין ספק שלילך סובלת מפוסט טראומה קשה ביותר, וזקוקה לטיפול אינטנסיבי תרופתי ושיחות קבועות כל שבוע כדי להקל מעט על מצבה". **מצ"ב חוות דעתה של ד"ר אבלין וטסומן כנסמח 16 לכתב התביעה.**

135. זאת ועוד, לצורך הגשת התובעה, לילך אובחנה ע"י פרופי שמואל פניג – מומחה לפסיכיאטריה . בחוות דעתו תומך פרופי פניג בחוות דעתה של ד"ר אבלין לעניין הפוסט טראומה. " אין עדות לנכות נפשית קודם לרצח שלשת הילדים ומכאן שיש לוקוף את הנכות לאירוע הטרגי. הסימפטולוגיה היום היא של הפרעות שינה, הפרעות בריכוז עייפות חוסר אנרגיה והתפרצויות

זעם וכן ימים של מצב רוח דיכאוני וחוסר תפקוד. יש סמפטומים הקשורים להפרעה הפוסט – טראומטית כמו המנועות ותגובה חרדתית דיכאונית לחשיפה לגירויים המזכירים את האירוע. הסמפטומים מביאים לפגיעה בתפקוד: נעדרת הרבה מעבודתה, מתקשה ביצירת קשר אינטימי, יש פגיעה בתפקוד החברתי...יש מראית עין של שיפור והתאמה חברתית אך אלה כאמור שכיחים והתפרצויות הזעם...קצר ביחסים עם הקרובים מעידים על שבריריות תהליך השיקום." פרופ' פניג העריך את נכותה הנפשית הצמיתה ב30 אחוז לפי 34 ב. מצ"ב חוות הדעת מסומן כנספח 17 לכתב התביעה.

סעיפים:

נזקים מיוחדים (נזקי עבר):

136. הנאות על טימול פסיכולוגי: התובעת עוברת טפול פסיכולוגי אינטנסיבי שנמשך כבר למעלה מ3 שנים, לפיכך יש מקום להוצאות הטיפולים עצמם ונסיעות לטיפולים. התובעת תעריך ראש נזק זה בסך של 60,000 ₪ (ואו להערכת בית משפט).

137. אובדן השתכרות: לאור הנכות הקבועה של 30% שנקבעה לתובעת יש להעריך נזק זה בסך של 80,000 ₪ (ואו להערכת בית משפט).

נזק כללי (נזקי עתיד)

138. אובדן השתכרות בעתיד- בשל בפגיעה לעיל התובעת מגלה ליקויים חמורים במקום עבודתה וניכר כי היא מתקשה להמשיך לעבוד במתכונת בה היא נמצאת היום. התובעת מעריכה ראש נזק זה בסך של 600,000 ₪ (ואו להערכת בית משפט)

139. טיפולים נפשיים בעתיד- 200,000 ₪ (ואו להערכת בית משפט)

כאב וסבל בשל הפגיעה הפסיכיאטרית:

140. התובעת זכאית לפיצוי בגין עוגמת-נפש וכאב וסבל הנובעים מהאירועים הטראומטיים שחווה כתוצאה ממעשיו הנפשעים של הנתבע, ורשלנותם של הנתבעים 1-7. ר' לעניין זה חוות דעתה של אבלין: "באבחון שנעשה בביטוח לאומי נמצא כי חלקים דיכאוניים, דימוי עצמי פגיע וקושי בשמירה על רמת כוחות לאורך זמן, המשקפים את הסיטואציה המורכבת בה את מצויה ואת החוויה הקשה שעברת. בהתאם, ניכר גם צורך בהכוונה וסיוע בהתמודדות עם חוסר וודאות וקושי במצבי עמימות וחוסר שליטה". ראש נזק זה מוערך על ידי התובעת בכ- 1,000,000 ₪ ואו להערכת בית המשפט.

כאב וסבל – אובדן הנאות החיים:

141. לתובעת נגרמו נזקים בלתי מוחשיים אשר אינם דורשים הוכחה נפרדת, אשר מקורם ברגשות הקשים אותם חוותה בשל הרצח ילדיה. ר' חוות דעתה של אבלין: "בתקופה האחרונה מצב רוח ירוד, דיכאון, הפרעות בשינה, כמו כן עלות מחשבות אובדניות בשל הייאוש והמצב שבו נמצאת.

הפגיעה הקשה באמון שלך בבני אדם לאור האסון הכבד. ראש נזק זה מוערך על ידי התובעת בכ- 1000,000 ₪ ואו להערכת בית המשפט.

נזק בלתי מוחשי - פיצויים מוגברים:

142. פיצויים מוגברים, כפי שמעיד עליהם שמס, הינם מעצם טיבם וטבעם פיצויים אשר נועדו "להגביר" את סך הפיצוי אשר ניתן לתובעים בשל ראש הנזק העיקרי. דרישת הפיצויים המוגברים בשל נזקי גוף, מושתתת כל כולה על נזקי הגוף אשר נגרמו לתובעים ואינה בבחינת דרישה לפיצוי ייחודי ונפרד. זאת ועוד, הפיצויים המוגברים נועדו לשמש כמנגנון נוסף על הפיצוי הרגיל בגין נזקים מהסוג שאנו דנים בו, דהיינו נזקי גוף, אם הוחמרו מחמת התנהגות פוגענית או מכוערת של המזיק כלפי הניזוק, שגרמה לפגיעה בכבודו וברגשותיו. נזקים אלה שונים מן הנזקים המתוארים לעיל, ונוספים להם. פיצוי בגין נזקים אלה מוערך, לאור פסיקות תקדימיות אחרות, בסך של 600,000 ₪ ואו להערכת בית המשפט.

סוף דבר

143. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דנן.

144. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין ולחייבם, ביחד וכל אחד לחוד, לפצות את התובעת בסך כל נזקיה. בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הרוצח בפיצויים העונשיים.

145. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבעים, ביחד וכל אחד לחוד, בתשלום הוצאות משפט לרבות שכ"ט עו"ד בתוספת מע"מ כדין, כשכל הסכומים ישאו ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד ליום תשלומם בפועל.

הד"ר אבידן, עו"ד
ב"כ התובעים

תוכן עניינים :

- נספח 1 - הסכם גירושין ומתן תוקף פסק דין
- נספח 2 - תיק תלונה - תחנת משטרה נתניה
- נספח 3 -תיק רווחה - רווחה כפר יונה
- נספח 4 - החלטה מיום 29.9.09
- נספח 5 - החלטה מיום 12.10.09
- נספח 6 - החלטה מיום 15.11.09
- נספח 7 - הכרעת דין וגזר דין מיום 24.11.09
- נספח 8 - מסמכים מתיק רווחה
- נספח 9 - הוראה 3.36
- נספח 10 - כתב אישום
- נספח 11 - גזר דין
- נספח 12 - מסקנות ועדת פיזם
- נספח 13 - קוד האתיקה של עובדים סוציאליים
- נספח 14 - הוראה 3.28
- נספח 15 - כללי אתיקה של ההסתדרות הרפואית
- נספח 16 - חוות דעת אתי אבלין
- נספח 17 - חוות דעת פרופ' שמואל פניג

הסכם גירושין ומתן תוקף פסק
דין (עמ' 1)

נספח 1

2009

בית משפט לענייני משפחה - כי"ט
תמט 21480/09
בן דודר איתל בעניין אישור הסכם
תאריך: 09/07/09 סדר דיון: רגיל

הסכם גירה

שוערו ותחום בתל אביב ביום 8 חודש יולי 2009

בין: בן דודר לילך ת.ז. 2927629-2 (להלן: "האישור" או "האם" או "לילך")

לבין: בן דודר איתל ת.ז. 01715715-7 (להלן: "הבעל" או "האב" או "איתל")

(להלן ביחד: "הצדדים" או "בני הזוג")

ו**בני הזוג נישאו זה לזה כדת משה וישראל 1 תאריך 25.5.97**

ו**הואיל**

ומנישואין אלה נולדו הילדים:

ו**הואיל**

עומר	ת.ז. 322351073	תאריך ילידה	07.11.2000
רוני	ת.ז. 212831135	תאריך ילידה	18.03.2002
אור	ת.ז. 326705597	תאריך ילידה	01.02.2005

Handwritten signature/initials

(להלן: "הילדים")

ו**הבעל והאישור הגישו למסקנה שאין בהם: להמשיך בקשר הנישואין ביניהם וברצונם להתגרש. זה מוח בנט פינוי יין כדת משה וישראל.**

ו**הואיל**

ובחסמת הצדדים הבעל יעזוב את חדירה השכורה בה מתגוררים הצדדים יחדיו מתאריך חיום - 8 ביולי 2009.

ו**הואיל**

ו**הצדדים מצהירים ומתחייבים כי בבקויו של הסכם זה עומד הרצון לקיים מערכת יחסים הוגנת תוך כבוד ידיו ותחושות אחריות משותפת, במטרה לשמור על מסגרת חורית יציבה, בריאה ותומכת עבור הילדים עומר, רוני ואור ותוך שיתוף פעולה מלא נצל שניתן.**

ו**הואיל**

ו**הצדדים הגיעו לידי הסכם המסדיר את עניני רכושם (לרבות החזקה הילדים ומזונותיהם) כמפורט להלן בהסכם זה.**

ו**הואיל**

ו**הסכם זה נערך לאחר הליך של גישור, לאחר שכל אחד מהצדדים קיבל ייעוץ משפטי מטעמו.**

ו**הואיל**

ליפוד הסכם ותחנת בין הצדדים: הדלסמו:

1. **חמבוא להסכם זה מחוזה חלק בלתי נפרד ממנו.**

8

ביצוע הגירושין 2

- א. בני חזוג מסכימים להתגרש זה מזה וגב' מיטורין כדת משה וישראל בהקדם האפשרי ובמועד הראשון שייקבע על ידי בית דין הרבני האזורי.
- ב. הבעל מסכים לתת לאישה את גיטת ותאי ש:ז מסכימה לקבלו מתבעל.
- ג. לצורך ביצוע הגירושין ינישו הצדדים לבי"ת הדין בקשה משותפת לגירושין ויפסעו בבית הדין במעדים שייקבעו ליזמיעת הבקשה ולסידור הגט וישמעו לתוראות בית הדין.
- ד. בקשה משותפת לגירושין תוגש לבית הדין והן 7 ימים מיום אישור הסכם על ידי בית המשפט לענייני משפחה.
- ה. הצדדים יפעלו לאישור ההסכם ע"י בית המשפט, ולמתן גט על ידי בית הדין הרבני.
- ו. הצדדים מסכימים ומאשרים בזאת כי כעיקף זה לעיל הינו תנאי יסודי בהסכם.
- ז. תיק מס' 1-21-017157157 שנפתח על ידי הבעל בבית הדין הרבני בעתנייה יסגר ומחק ע"י הבעל.

א. יזמיעו בקשה לבי"ת הדין להורות על ביטול הגט ויפסעו בה בהתאם להחלטת בית הדין.

הורות 3

הצדדים מסכימים ומצהירים ברצונם וכוונתם להישאר הורים טובים ככל האפשר לילדיהם עומד, רוני ואור. הצדדים מכירים ומסכימים כי טובת הילדים מחייבת אותם להמשיך ולקיים מערכת יחסים יעילה ומועילה וכי החלטות המשמיעות על הורותם של הילדים יתקבלו, ככל תחיתן, על ידי שניהם במשותף ומתוך התחשבות ברצונם וטובתם של הילדים עו"א, רוני ואור.

כבוד הדין בין החורים:

החורים יתייחסו בכבוד הדדי האחד כלפי השני, בכלל זה כלפי הדעת וההשקפות השונות, החלטות והפעולות של החורה השני. החורים יימנעו מחבטת ביקורת שוללת ואו-א-הסקמות בוטות ביחס לחורה השני, לא כן שכן באמצעות הילדים. החורים יימנעו מהסתת מי כ הילדים נגד החורה השני, או נגד החלטותיו ומעשיו של החורה השני. במקרה שיש חד הצדדים תחיה ביקורת או הסתייגות ממעשה או החלטת של החורה השני, הוא יעביר לכד השני את טענותיו ואו הסתייגותיו דרך גורם מתווך או מגשר, או יזמן ושיה בין החורים, ולא דרך הילדים.

אם לאחד החורים תחיה טענה או תביעה כלפי הצד השני בנושאים חקשורים לכספים, הטענות יעברו בין הצדדים ישירות וזו באמצעות מתווך ומגשר, ולא בעזרת הילדים ובזדאי שלא באמצעותם.

א. האמטרופסות על הילדים עומד, רוני ואור תחיה משותפת לאישה ולבעל, והילדים יחלו בחוקתה ובמשמורתה של ד אס.

ב. **מגורי הילדים:** הצדדים מסכימים ומצהירים כי מקום מגורי הילדים יהיה עם תאם לילד.

שיתוף פעולה וחלוקת : לילך ואיתי מאזימים כי חשוב להם ולילדים כי ימשיכו לשתף פעולה יחד בכל עניין הקשור והכרוך בילדים וכי כל החלטה עקרונית ביחס לילדים וביחוד בנושאי ביטחון וחינוך יתקבלו על ידי לילך ואיתי יחדיו.

7

הצדדים מסכימים ומתייחסים כי החלטות שוטפות יומימויות יתקבלו על ידי אותו הורה שהילדים נמצאות עמו באותה עת לרבות נקיטה בפעולות רפואיות דחופות ונחוצות, אם חיונית, יהיו צורך בכך, ובלבד שיוודע על כך לא דיחוי לחירות חשני לפני הטפול, ואם לא ניתן יודיע על כך מייד כאשר יתאפשר הדבר.

מוסכם ומוצהר על ידי בני הזוג, כי כל הרוח אשר ידע בעתיד על מעולות או מפגשים הקשורים למוסדות החינוך יז אשר בהם ישו הילדים או נושאים מהותיים אחרים הקשורים לחיי הילדים, יודיע על כך להורה חשני מראש.

מוסכם בין בני הזוג כי הם יעבירו מידע עוטף אחד לשני בקשר לכל ענין הקשור לילדים ותדירות העברת המידע ונקבע בין בני הזוג לפי נסיבות ובהתאם לעניין.

מוסכם ומוצהר ע"י בני הזוג, כי החלטות וזעין הכרוך בשאלות מהותיות, כגון: בנושאי בריאותם והפגיתם לגורמים טיפוליים של הילדים, וכן בנושאי חינוכם של הילדים, תילקחנה על-ידיהם בעצה אחת.

במידה ויתגלו בין בני הזוג חלוקי-דעות בנושא מהנושאים המעייים בסעיף זה, יפג בני הזוג לגורם מקצועי טיפולי מהותיחום הדלונטי, אשר חוות-דעתו תנחה את בני הזוג המתרחן חוגולוקת.

בענייני בריאות - רפואיים במערכת המשנה יתית של בני הזוג, ובענייני חינוך - פסיכולוגית מומחית לילדים, מתוכנת, או יועצת במוסדות החינוכיים בהן ישו הילדים.

מוסכם ומוצהר ע"י בני הזוג כי הילדים ימשיכו לשאת את שם המשפחה "בן דרווי" עד גיל 18.

חינוך : הצדדים מסכימים לגדל את הילדים לאהבה לכבוד אב ואם בכלל, ולכיבוד תחורה השני בפרט. מאזימים ומתייבים לנקוט בכל האמצעים הדרושים לצורך עידוד הקשר של כל אחד ואחת מהם עם הילדים, למניעת זעזועים ולמזעור השלכות הפירוד ככל שניתן.

לילך ואיתי מסכימים כי הילדים ילמדו מוסדות החינוך מהסוג בו הינו לומדים כיום, אלא אם יהליטו הצדדים יזדו על חינוך שונה, למען חסר ספק, כל שינוי במוסד החינוכי של הילדיו יראו רישומם למוסד לימודי בשלב הבא של לימודיהם, ייעשו בחתימת צית ובתוספת לילך ואיתי ותוך התחשבות ברצון של הילדים.

לילך ואיתי מתייבים לנלות הבנה ותחשבות בטובת הילדים וברצונם, ולפעול מתוך שיתוף פעולה בכל הכרוך לילים. בפרט, מסכימים הצדדים להתייעץ ביניהם, ולפי הצורך ביתד ע"ז מומחים, אם מי מהם סבור שהתייעצות כזו נחוצה, לצורך קבלת הזיטה כאמור, כאשר מוסכם על הצדדים כי בעלות החתייעצות יישאו בה לזים שווים.

הסדרו ראיון וביקורים : לילך ואיתי נולדו כי לשניהם חשוב מאוד הקשר היומיומי עם הילדים ולכן מתחייב לנקוט בכל הפעולות הנדרשות על מנת לעודד את הקשר ביניהם לבין הילדים והם מתחייבים לעשות כל אשר יוכלו על מנת שקשר זה יתבצע באופן יזום.

1. מוסכם בין בני הזוג כי הילדים ייוו עם האב כדלקמן:

בימות חול: פעמיים בשבוע בימינו ופעמיים בשבוע אחד בימים שני ורביעי ושבת. השני בימים שני וחמישי מסיום המסגרת הלימודית ועד למחרת בבוקר לראות לינה בבית האב. והאב יחוויר אותם למסגרות הלימודים.

2. בסופו של שבוע ישוה הילדים עם אימו כל שבת שלשית, מיום שישי מסיום המסגרת הלימודית ועד ליום ראשון בבוקר האב יחוויר את הילדים לשירות למקום הלימודים.

3. בתגים ובמנועו ישראל ישוה הילדים עפ"י תיאום מראש בין הוריהם, לסידורין עם האם והאב. ואין שרע נחוג אצל האם בשנת אחת, יתג אצל האב בשנת שלום "בן, וחוויר חלילה.

בשנת תש"ע:
אצל האם: ראש השנה, הג ראשין של סוכות + מחצית ראשונה של חנוכה וחופשת סוכות, מחצית ראשונה של חופשת חנוכה, פורים, מחצית שנה של חנוכה + חופשת פסח + חג שני של פסח, ל"ג בעומר, יום העצמאות.

אצל האב: יום כיפור, מחצית שנייה של חנוכה וחופשת סוכות + שמחת תורה, מחצית שנייה של חנוכה חנוכה, ליל הסדר + מחצית ראשונה של חופשת ביה"ט וחופשת פסח, שבועות.

בשנת תשע"א במחופך וחוויר חל"ד, והכל תוך התחשבות בילדים.

4. בתקופת החופש הגדול ישוה הילדים עם האב שתי תקופות של עשרה ימים רצופים כל אחת, ח"ל לפי שיוסכם בין ההורים לגבי כל שנה ושנה. מועדי שהיית הילדים עם האב על פי סעיף זה, יתואמו מראש בין בני הזוג. מועדים אלו יחוו בזמן שהילדים לא יהיו בקייטנות.

5. כל צד יודיע למשנהו מראש זוגי מסיבה אובייקטיבית כלשהי תביקור לא יוכל להתקיים מיד כי יודיע לו על כך.

במקרה ואחד החורים לא יוכל להיות עם הילדים ביום בו הם אמורים להיות אצלו, העדיפות יהיה לראשונה תהיה שהילדים יחוו עם החורה השני.

במקרה ואחד הילדים יהיה חולז ולכן לא יוכל לבקר במסגרות החינוכיות, ימי המחלה יחולקו בין החורים בחלקים שווים ביניהם.

6. בתקופה של ארבעה חודשים ש"ל יר תנימת חסכם זה הצדדים מתחייבים שלא לחשוף ולחפוש את הילדים עם בני זוג אחרים שלחם (אם יחוו).

7. בתקופת החופש הגדול כמידה חילדים ישחו רצוף עם אחד ההורים וקם ישחו בישראל ובקרה: מקום, תהיה אפשרות לחורה השני לבקר אותם בתאום מרצון, על מנת שלא יוצרו מצב שהילדים לא יתראו עם אותו הורה במשך תקופה ממושכת.

8. הסדרי האיה החל מיום החתימה על הסכם זה ועד ליום 10/11/2007 לחלו "תקופת ההסתה ג'ות"

8

בתקופת ההסתגלות, האב יגיע בכל בוקר לבית האם בשעה 07:00 בבוקר על מנת לחוציא את הילדים למסגרת החינוכיות. ההסדר הייל טעד לאפשר לאם, ללך, לשמור על מקום עבודתה החדש בתל-אביב וכדי שלא תהיה עילה לפיטוריה. בנוסף, בתקופת ההסתגלות האב, איתו, יוציא את הילדים בכל יום מהמסגרות החינוכיות, ייתן להם ארוחת צהריים, ויהיה אחראי עליהם עד לשובה של יום מעבודתה (בערך בסביבות 18:30-19:00 בכל יום). לפיכך, בתקופת ההסתגלות יתרו דמי חמוטות ב-500 ש"ח ויעמדו בסך חכס על 4,500 ש"ח לחודש. כמידה ולאחר תקופת ההסתגלות: או בכל מועד אחר לאחר מכן, האשה לא תצליח להתארגן כן יחייא תוכל לטפל בילדים בין בעצמה בין באמצעות אחרים, בימים שבהם חילדים לא ישחו עם האב, יתשב הדבר לשינוי נסיבות. שנות, שבעקבותיו יפנו הצדדים למתאם החורות להתגדרו בהסכנו זה, ולאב תישמר הזכות לדרוש כי חילדים יעברו למסגרות מ"ש תפת. (וחכל בהתאם לטובת הילדים).

9. הוצאת חילדים לחו"ל

א. מוסכם ומצטרך בין בני הזוג, כי מקום מושכם חקבוע של חילדים הוא בישראל וכי ח' לדים ינדלו ויהיו בישראל, אך חרשות בידי כל אחד מתרו חס לחוציאם מהארץ לחו"ל, לטויל ואו למיקור בלבד. הטויל או תביקור יהיה עד 14 ימים לכל היותר.

ב. מוסכם ומצטרך עיי בני זוג, כי הורה אשר יתפץ לנסוע לחו"ל עם הילדים, עייפ ונפאי סעיף זה, מתחייב ליתן לחורה השני, שלשים ימים מראש, את כל המידע הרלוונטי בקשר עם תנייעה המתוכננת, לרבות: מועד תנייעה הרצוי, יעד הנייעה, מסלול מדוייק, מקומות שחייה, ואפשרויות ליצור קשר בין החורה שנשאר בארץ לבין חילדים.

ג. עכוב בהחזרתם של חילדים לישראל, מעבר לתקופות עליהן יוסכם בין בני הזוג: כתוב ומראש כמפורט בסייק 9 או דלעיל, יתכן אך ורק ב"ז אכמה בסתב ומראש של שני בני הזוג, או מפאת כח עליון.

ד. מוסכם על בני הזוג, כי הוצאת הילדים לחו"ל, תהא תמיד על חשבון החורה המבקש ל'וציאם לחו"ל.

ה. הפרת סעיף 9א תחשב כחטי צא: הילדים לצורך הפעלת אמנת
האג בדבר הטיפות ילדים.

תיאום חונות

10. הצדדים מדעים לכך כי לשם ברווחתם וטובתם של הילדים יהיה
עליהם לשנות פעולה ביניהם, ולו גייע להסכמות בדבר האופן בו כל
חורה יתנה את הילדים, לפיכך נ תחייבים הצדדים בהתחייבות
יסודית לאישור במתאם תורות אשר חוות דעתו תנחה אותם בכל
מחלוקת שתגויה ביניהם.
כמידה וזרותו של מתאם ההנחיה לא תוסכם בין הצדדים מוסכם
כי מתאמת התורות תחיה דר יתשבע אחר רייד או כל מתאם
הורות אחר, החבר באגודת לטיפול במשפחה ובחיי הגישואין.
במידת הצורך תחייב החלטתו ווע ת דעתו של מתאם ההורות את
הצדדים.

מזונות

א. סכום המזונות שהבעל ישלם לאישה עבור הילדים יהיה כדלקמן:

סכום של 1,666 ₪ לכל ילד עד הגישה של ילד לגיל 18 או עד לגיוסו
לצבא לפי המאוחר מביניהם.

בעת שרותו של כל ילד בצבא יקטן הסכום במחצית ויעמוד על 833 ₪. עם
סיום שרותו הצבאי הסדיר של כל ילד יופסק תשלום סכום המזונות
עבורו.

לעניין סעיף זה "שנת שירות" דינה כדון צא.

סכום המזונות כולל מזון.

סכום המזונות ישולם לאשה לכל המאוחר בתאריך 5 בכל חודש ויהיה
צמוד למדד המחירים לצרכן שיחא ידוע בעת כל תשלום במועל. המדד
הבסיסי יהיה המדד הידוע בעת החתימה על הסכם זה. יאיר ק מוסיף על המדד

סכום המזונות ישולם לאשה בחוראת קוג לחשבון הבנק שלה.

במידת וחילדים לא יתגייסו מכל סיבה יהיה כלל לצבא, והצדדים יגיעו
ביניהם לחסדרים מתאימים נוספים.

המזונות ישולמו לחשבון הבנק של האשוח בני שתורה מעת לעת.

ג. סכום המזונות שלא ישולם בעתו ישא ריב ת בחוק.

ד. כמו כן ישא חאב איתו בלבד בחוצאות חריגות של הילדים ובין היתר:
חוצאות רפואיות שאינן מכוסות על יד קופת תולים, תשלום לביטוח
בריאות משלים, וישור שגניים (אורטון טיה), דמי שכלול לבית הספר,
וכן חוצאות כגון אופטומטריסט, משקאים, טוולי בית ספר, שכר לימוד,
תרופות שולמות, שיננית, ציוד לבית הספר וכי.

כמידה והצדדים לא יגיעו ביניהם להסכמה בדבר הצורך בהוצאה חריגה
כלשהי, יפיו הצדדים לגורם מניעץ איו יגשר בין הצדדים בעניין, ובין

היתר- בענייני הימון ליועצת בית הדין, ובענייני בריאות לרופאת המשפחה.

ה. קצבת הילדים שמשלם המוסד לביטוח לאומי תשלום לדי האשה בוסף לדמי המזונות ולעיל.

ו. מיום הגיע אתר הילדים לגיל 18 שנים או מיום גיוסו לצבא - לפי המועד המאוחר יותר, ועד תום שירותו הצבאי זדדיר, ישא האב בדמי מזונותיו בשמור של 1/2 מהסכום הנקוב בס"ק א' י על.

ז. בימי שהייה של הילדים אצל האב, יסנק להם האב את כל צרכיהם ולא יהיה זכאי לכל החזר ואו שימוי מאת ראם בגין ההוצאות שהוציא עבור הילדים. למען חסר ספק, מצהירים המידים כי דמי המזונות ישולמו במלואם לאישה גם בימים ואו בתקופו ז בתן נמצאים הילדים אצל האב עפ"י הסדרי הביקור.

ח. מוסכם בין הצדדים כי הוצאות הביגוד וההנעלה של הילדים יחולקו ביניהם בחלקים שווים.

בהעדר הסכמה בין הצדדים מוסכם כי דסזוס עבור כל ילד לשנה קלנדרית יעמוד על 600 ש.

סכום זה יהיה צמוד למדד כהגדרתו בתיוס.

תרכוש המשותף

ה. לילך ואיתי מסכימים ומצהירים כי הסכימו יל לק ביניהם את תרכוש המשותף על פי עקרונות הגיטת המקובלים על שניהם.

הכולת הדירה השכורה

א. תכולת הדירה השכורה בה מתגוררים ו צדדים תחולק בתנאים לנספה א' המצייכ להסכם זה ומחווה חלק בלתי נר ממנו.

הרכבים

ב. משאית מסוג איסוזו סומו שנת 2006, זרשומה במשרד הרישוי על שם הבעל, איתי, ישאר בבעלותו ולשימוש של הבעל, ולליך לא תהא כל תביעה ואו טענה בקשר לכך. איתי ילם את כל ההוצאות עבור הרכב, לרבות החזר חלוואה בנינו.

הרכב מסוג רנו מגאן 2008, הרשום במשרד הרישוי על שם האישה והבעל, ישאר בבעלותו ולשימוש של הבעל, ולליך לא תהא כל תביעה ואו טענה בקשר לכך. איתי בלבד ישלם זו כל ההוצאות עבור הרכב, לרבות החזר חלוואה בנינו. לילך תחיות על טיניס העברת בעלות מתאים.

הרכב מסוג רנו מגאן 2001, הרשום במשרד הרישוי על שם הבעל, איתי, יעבור לבעלותה של לילך ולאייתי לא תהא על תביעה ואו טענה בקשר לכך. לילך בלבד תשלם את כל הביטוחים וצור הרכב. איתי יבצע טיפול הכנה לטסט למכנית זו, תתקנת חגורה במויוב האחורי האמצעי. לילך תשלם

את הטסט ואיתי ועביר את הטסט. איתן תתום על טופס העברת בעלות מתאים.

נקבים משותפים

3

1. לצדדים חשבון משותף בבנק הפועלים שםספרו 277442 שיתרת החובה בו הינה כ- 22,000 ש"ח. מ"כ כס בין הצדדים כי חשבון זה ישאר על שמו של הבעל בלבד.

יתרת החובה בחשבון המשותף ת הועתק הן מחובות לגבי העבר והן לגבי העתק תשלום ע"י הבעל בלבד. ותהיה באחריותו הבלעדית של הבעל.

האישה לא תבצע בחשבון זה כל פעולה שהיא החל מחיום.

לילך תתום על כל מסמך שיהיה בו צורך למחיקת שמה מחשבון זה. למען הסר ספק מובחר ומצורף כי ממועד חתימה על הסכם זה כל הזכויות והחובות הקשורים לו יועברו לרבות כרטיסי אשראי, יהיו בבעלותו ואחריותו של איתי בלבד.

2. לצדדים חשבון משותף בבנק הפועלים שםספרו 287227.

מוסכם בין הצדדים כי חשבון זה ישאר על שמו של הבעל בלבד.

יתרת החובה בחשבון המשותף הן לגבי העבר והן לגבי העתק תשלום ע"י הבעל בלבד, ותהיה באחריותו הבלעדית של הבעל.

האישה לא תבצע בחשבון זה כל פעולה שהיא החל מחיום.

לילך תתום על כל מסמך שיהיה בו צורך למחיקת שמה מחשבון זה. למען הסר ספק מובחר ומצורף כי ממועד חתימה על הסכם זה כל הזכויות והחובות הקשורים לו יועברו לרבות כרטיסי אשראי, יהיו בבעלותו ואחריותו של איתי בלבד.

3. לצדדים חשבון משותף בבנק הפועלים שםספרו 277422.

מוסכם בין הצדדים כי חשבון זה ישאר על שמו של הבעל בלבד.

יתרת החובה בחשבון המשותף הן לגבי העבר והן לגבי העתק תשלום ע"י הבעל בלבד, ותהיה באחריותו הבלעדית של הבעל.

האישה לא תבצע בחשבון זה כל פעולה שהיא החל מחיום.

4. לילך חשבון בנק על שמה בבנק הפועלים שםספרו 299942.

מוסכם כי חשבון זה ישאר בבעלותו ובחזקתה של לילך.

5. הצדדים מסכימים כי מיום שנייך תשוב את הדירה ברחוב טופו כמפורט להלן תחול הפרדה רכושית בין הצדדים, כל הכנסה, רכוש, מתנות, ירושות, חובות, הלוואות וכויות, חיובים יהיו שייכים לכל צד שקבל אותן. נ"פ אביליניא 054-8319441

29/7/09

איל האשין / אצורסיא פאמיליא (1) - פאמיליא 8 - הסכם

איל האשין / אצורסיא פאמיליא (1) - פאמיליא 8 - הסכם

6. פרט לאמור לעיל, הרי כל הכספים, החשבונות והזכויות מכל מין וסוג, שהוא הרשומים על שם יצוד הצדדים בכל אתר, כולל החזקותיו בקופות הרגמולים השירות, קרנות כספיות וזכויותיו הכספיות מכל מין וסוג שהוא כגון: ביטוח מנהלים, זכויות פנסיה, קרנות השתלמות וכיוצא בזה, יהיו שלו, ואין לצד השני ולכל מי שבא מטעמו כל חלק או גניעה לכך.

7. זכויותיו של איתי הקשורות והכריזיות בכל עסק או עניין, והחובות הקשורים בכך, הן לפני החתימה על הסכם זה והן לאחר החתימה על הסכם זה הם של איתי לבד.

8. זכויותיה של לילך הקשורות והחובות בכל עסק או עניין, והחובות הקשורים בכך, לאחר הוצאתו ימח על הסכם זה הם של לילך לבדה.

9. לבעל עסק של חובלות, הקרוי "כינוי טופ חובלות", (להלן ה"עסק") ומוסכם בין הצדדים כי העסק ליו היה רכוש משותף של הצדדים, וכי גם בעבר לא היה ביניהם שיתוף רכושי בעסק. לפיכך כל המוניטין החובות, (לרבות למצ"ס, לספקים, לנותני שירותים וכיו"ב) והציוד הקשורים לעסק הוצ"ס בבעלותו הבלעדית של הבעל.

האישה והבעל מתחייבים לתתם על כל מסמך שידרש לצורך העברת החובות של העסק על שמו לבעל בלבד, ולפטור את האישה מכל ערבות וחובים הקשורים לעניין. במידת הצורך מתחייב הבעל להמציא בכל מקום ערבים חלופיים ולהמציא בטוחונות מתאימים על מנת שלא יישת על האישה חוב כלשהו. הבעל מתחייב לשמור את האו"ר על כל חוב, קנס וחוב שיוטל עליה בין העסק, לרבות הוצאות משפטיות.

10. הצדדים מצהירים בואת כי כל ריב או חוב אשראי, או כל חוב אחר, או התחייבות מכל סוג, בין שנלקחה ע"י הבעל עבור העסק "כינוי טופ חובלות" ובין שנלקחה ע"י הצדדים בחשבונות בנק כלשהם, ובין שנלקחה ע"י הבעל מאנשים פרטיים, בני משפחה, בין של הבעל ובין של האישה, שכן כן, מכרים וכד' נו אשר לפי הערכה משוערת עומדים על סכום של כ-750,000 ש"ח. אף אם לא נכתב במפורש וחדבר לא חוסדר במסגרת הסכם זה, הוא יחשב לחוב בלתי של הבעל, איתי, בלבד.

11. ידוע לבעל כי חסכתמה של האישה להסדרים משוא הסכם זה, לרבות הוויתור על כתובתה ותוספת הכתובה, ניתט בהסתמך על התחייבות הבעל להסדרת החוזה ובאחריותו הבלעדית להם. וכי תנאי זה היט תנאי עיקרי ויסודי בהסכם זה.

12. מגוהים בדירה ברחוב טופו 85 ב"יר יונה
 הצדדים עברו להתגורר בתאריך 8/7/2009 בדירה שכורה ברחוב טופו 85 בכפר יונה - (להלן "חדיר" ברחוב טופו).
 שני הצדדים חתמו על הסכם הוויכחות.

מוסכם בין הצדדים כי האישה בלבד, ביחד עם הילדים, תהיה זכאות לגור בדירה ברחוב טופו עד לתאריך 15/8/2009, ובתקופת זו

למצוא דירה שכורה חלופית למגוריה. האישה מתחייבת לשכור דירה בכפר יונה על-מנת להתגורר כזמון לבעל. תקופה זו תקרא "התקופה הראשונה".

בתקופה הראשונה דמי השכירות ישולמו על-ידי הצדדים בחלקים שווים ביניהם מוסכם בין הצדדים כי הבעל לא יזכר בתקופה הראשונה לדירה ברחוב טופו ללא הסכמתה של האישה, וכי החל מחיום הבעל לא יתגורר עם האישה ולא ישן עימה בדירה.

לאחר התקופה הראשונה הבעל יזכר את הסכם השכירות על שמו בלבד, והאישה תהיה מופטרת מכ: יזכר לגבי הדירה שיחול בקשר לתקופה שלאחר התקופה הראשונה.

בתקופה הראשונה (עד חיום בו ז' וש' תעזוב את הדירה ברחוב טופו) הצדדים יתחלקו ביניהם בחיובים שווים בכל הוצאות המחיה והכלכלה של הדירה ברחוב טופו (ארנונה, חשמל, מזון, חשמל, טלפון, אינטרנט, כבלים וכל הוצאות ארנונה אחרות).

הבעל יתחיל לשלם את חמזונות ומקבועים בהסכם זה החל מחיום בו האישה תעזוב את הדירה ברחוב טופו.

במידה והאישה מסיבה כלשהי לא תצא מהדירה ברחוב טופו 85 עד לתאריך 15/8/2009, האישה מתחייבת כי האישה בלבד תשלם מתאריך זה את מלוא דמי השירות ואת כל הוצאות אחזקת הדירה ברחוב טופו.

בכפוף לאמור בהסכם זה מוסכם כי כל רכוש מכל מין וסוג שהוא, ניייד ודלא ניייד, כספים, נכסים, טובות הטאה, זכויות סוציאליות, פיננסיות, מוניטין, תעודה מקצועית, כושר השתכרות, בין זכות מוחשית ובין זכות בלתי מוחשית, בין שהזכות רשומה ובין המוחזקת במישרין או בעקיפין ע"י מי מהצדדים, שיש לכל אחד מהצדדים בעת החתימה על הסכם זה ואו שתיצבר לאחר החתימת הסכם זה, בכל מקום, תהא שייכת באופן בלעדי לכד שעל שמו הרכוש רשום ואו בעבורו הוא מוזק.

כל נכס ואו זכות ואו רכוש השייך ואו נמצא בידו אחד הצדדים ואו רשום על שמו - הן בישראל והן מחוצה לה - לרבות כספים חשבונות בנק, חשבונות, ניירות יידי, קופות, קרנות השתלמות, פיצויי פיטורין, פיצויי התפטור, פנסיה, קופות גמל, ביטוח מנהלים וכל כיוצא בזה למיניהם: ואשר אין לגביו הסדר אחר בהסכם זה, יישאר בחזקתו ובעליו זו הבלעדית של אותו צד שהנכס ואו הזכות ואו הרכוש נמצא אצלו ואו רשום על שמו.

ביטוחים ופוליסות

א) ביטוח חיים
הבעל, אינו, מתחייב כי בחלוף תקופה של 6 חודשים מיום החתימה על הסכם זה הוא יבצע ביטוח חיים בסכום של לפחות 500,000 ₪, למקרה של מוות ואו אובדן כושר ושתכרות.

איתי מתחייב בהתחייבות בלתי חוזרת כי המוטבים היחידים של מליסה ביטוח זו יהיו שלושת הילדינו המשותפים של הצדדים.

סעיף זה יחשב כהתחייבות לטובת צד ג, וליכך תחיה רשאית להודיע על כך לחברת הביטוח.

איתי מתחייב להמציא לליכך בתוך שבוע מהתאריך בו תיפתח הפוליסה את כל המסמכים הקשורים בפוליסה.

צוואה

הצדדים מתחייבים כי כל אחד מהם יכתוב צוואה וכי בצוואה זו כל אחד מהם ירש את כל רכושו מלבד מל מין וסוג שהוא לילדיהם המשותפים בלבד בחלקים שווים ביניהם. חוטבר לצדדים כי יתכן וסעיף זה י"ע תקף לאור חוראות סעיף 8 לחוק הגירושין.

ביטוח "כללית מושלם"

לצדדים ביטוח "כללית מושלם", עבר כל המשפחה, הבעל מתחייב כי עלות תשלום הפוליסה מידי חו"מ תחול על הבעל בלבד. החיוב החודשי כיום הינו כ-450 ש"ח. הבעל מתחייב כי גם האישה תמשיך להיות מבוטחת בביטוח זה.

שונות 6

א. ליכך ואיתי מסכימים ומצהירים כי כל תולדות שיקבל כל צד כנגד מהסכם זה, יאשה, חצד המקבל, קבלתו והזימת ידו.

ב. ויתר צד אחד למשנהו על הפרת אחד מותא הסכם זה, לא ייראה כויתור על עצם ההתחייבות, הויתור יהא, אם יחיד, אך ורק בכתב.

ג. בכמוף לביצוע חבט וחלוקת הרכוש כמפורט לעיל מוסכם ומוצהר בזה בין הצדדים כי אין להם כל תביעות, טענות או דרישות האחד מן השני בכל הנוגע לתקופת הנישואין ולגירושין.

הצדדים מצהירים כי אין ברשותם נכסין נוספים פרט לאלו שצוינו בהסכם זה, וכי אם יתגלה בעתיד הון חבוי שחיה ל אחד הצדדים, לצד השני תהא זכות לתבוע את חלקו בחון שיתגלה.

ד. עם ביצוע הגירושין ובכמוף לביצוע הגירושין מוותרת האשה על כתרמתה ומונותת והצדדים מוותרים בזה הדדי: האחד כלפי השני על כל חוב, תביעה או דרישה הנובעת מתקופת הנישואין. וויתורים אלו יכנסו לתוקף עם ביצוע הגט.

ה. כל שינוי בחוראות הסכם זה לא יחייב את הצדדים אלא אם תעשה בכתב ויחתם על ידי שני הצדדים.

ו. איש מבני הזוג לא יוכל לדחות חיוב המוטל עליו בשל מעשה או מתול שלו בקשר עם שידור גט.

ז. הצדדים ישאו בכל אגרת הגירושין ובאגרות בית המשפט הנלוות בחלקים שווים.

Handwritten signature/initials

הצדדים יבקשו תחילה את כבוד בית הנושפט לענייני משפחה לאשר את חלקי ההסכם עפ"י חוק יחסי ממון וז' בני חזוג תשלי"ג-1973, חוק הכשרות המשפטית והאמטרוסקות תשכ"ב-1962, החוק לתיקון דיני משפחה (מזונות) תשי"ט-1959 ועל פי ר"ן בית המשפט לענייני משפחה תשנ"ה-1995, וכל ענין אחר שבסמכותו, אחייכ יבקשו את כבוד בית הדין הרבני לאשר את ההסכם ולתת לו תוקן יצק דין בכל הנוגע למתן רגט עצמו כלבד.

למען הסר ספק, מוסכם בין הצדדים כי ה אזכות לדון בכל הנושאים הקשורים בהסכם זה תהיה לבית המשפט לענייני משפחה.

ולראיה באו הצדדים על החתום:

~~חבני~~

27/8/15
חאש

3

5

בתי המשפט
בדלתיים סגורות

תמ"ש 021480/09

תאריך: 09/07/2009

בית משפט לעניני משפחה - כ"ס

במני: כהן השופט צבי יצמן

בענין: בן דרור לילך, ת.ד. 029276292

בן דבור איני, ת.ד. 017157157

המבקשים

נוכחים: המבקשים עצמם

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26

פרוטוקול

הצדדים:

בטרם הבנת אישור החסכם, קיבלנו ייעוץ משפטי

המבקשת:

אני משתכרת סך של 4,500 ₪ לחודש.

המבקש:

השתכרוטי הינה בין 5,000 ₪ ל 7,000 ₪, אבל קיבלתי באחרונה עסקה שתשפר באופן ניכר את השתכרוטי, לכן לא תהיה לי כל בעיה לעמוד בהתחייבותי לגבי סכום המזונות. כמו כן, ברור לי שעל מי רוב הבעל נושא במחצית הוצאות רכישות חריגות וההוצאות המפורסות בסעיף 4 ד' להסכם, ואולם אני בוודיעת ברורה נוטל את מלוא ההתחייבויות לגביי ואעמוד בהם. כמו כן אני מסכים לשאת בסכום מזונות שיעמוד על מחצית הסכום השוטף בתקופת שירותם הצבאי של חקטינוס, למרות שידוע לי שעי נג' רוב, מקובל שאדם נושא בשלש מסך זה. כמו כן, אני נוטל על עצמי את כלל ההתחייבויות העולות להערכתי בשיעור של 700,000 ₪ כתוצאה מחובות בחשבונות הבנק המשוה פ"ס.

הצדדים:

ברור לנו, כי אין כל משמעות להתחייבויות, בכל מה שקשור להתחייבות לערוך צואה, שכן הדבר הינו כאמור בנוגד לחוק היחשה.

אנו מבקשים להבהיר לביחמיש, כי החסכם לא נחוינו בחופזה, אנו שקלנו את האמור בו בכובד האש, אנו מעוניינים בגירושין, ובקיומן של כל היות החסכם.

לאחר שבית המשפט מקריא את עיקרי החסכם, אנו נ אשרים כי נתמנו על החסכם מרצון חופשי ותוך הבנת החסכם, משמעותו ותוצאותיו.

בתי המשפט
בדלתיים סגורות

תמ"ש 021480/09

תאריך: 09/07/2009

בית משפט לענייני משפחה - כ"ש

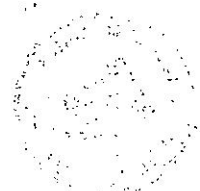
בפני: כב' השופט צבי ויצמן

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16

אישור ופסק - די'

לאחר שתוכן החסכם הוסבר והובהר לצדדים, והם הזג ירו כי עשו את החסכם מרצונם
 החופשי ובהבנים את משמעותו ותוצאותיו, ניתן בור אישור ותוקף של סטיד להסכם
 המצורף מיום 8.7.09, המסומן באות י"א" (כולל 12 עמוד ס 1 - 2 נספחים), עפ"י חוק יחסי
 ממוך בין בני הזוג, תשל"ג-1973, חוק לתיקון דיני המש צוה (מזונות), התשי"ט-1959, חוק
 הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ג-1962. חוק ביהמ"ש לענייני משפחה,
 התשנ"ה-1995.
 האישור ופסק הדין אינם תלים על טעמי החסכם הנזעים לענייני הגירושין של הצדדים
 המצויים בסמכותו הייחודית של בית - חדין הרבני.
 המזכירות תסגור את תיק המ"ש 21480/09.
 ניתן היום י"ז בתמוז, תשס"ט (9 ביולי 2009) במעמד וזו דדים.

 ויצמן צבי, שופט

בית משפט לענייני משפחה כפר-סבא
אני מאשר
 שהעתק זה נמז ומאויס למקור
 תאריך: 22-9-2009
 מזכיר ראשי

תיק תלונה – תחנת משטרה
נתניה (עמ' 1)

נספח 2

צמד 1 מטר 3

תאריך:

אנ

דו"ח פעולה מס': 1-141-11-5

התאבדות ניסיון אדם מסוכן לעצמו**מאת**

מס' איש/ת.ז.	דרגה	שם משפחה	שם פרטי
053936829	רש"ט	פיתוסי	זוהר
יחידה	תפקיד		
באהבה ענקית	סייר		

פרטי המקרה

תאריך ושעת מניחת האירוע				18:41:04 24/08/2009	
כתובת	רח'	בית:	בניסה:	קומה:	דירה:
		85			
טופז	שכונה:	עיר:			
		כפר יונה			
<p>פרטי המקרה:</p> <p>המודיעה מדווח על בעלה (הם בתאליכים גירוש) שגר בכפר יונה ברחוב טופז 85 - המודיעה מוסרת כי לפי שדי עיריה ילדים נמצאים אצלו, ומאמתמול הוא מתקשר אליה ומאיים להתבד, גם היום שלח הודעה - "תקחי את הילדים, אני רוצה להתבד", קורים לו- איתאי בן דרוור, בן 37, המודיעה מוסרת כי הוא מסוכן לעצמו וילידים. המודיעה מוסרת כי 3 ילדים אצלו, היא מפתדת על חייהם. 0548319411- לילך בן דרוור- המודיעה מבקשת לצור איתה קשר... רוצה לכתת ילדים ממנו...</p> <p>מספר רכב השיר: סוג רישיון רכב:</p>					

פרטי מודיע

שם פרטי ומשפחה			לילך		
כתובת	רח'	בית:	שכונה:		
עיר:					
טלפון:			0774261279		
מס' איש/ת.ז.:					

קיבלתי את האירוע בשעה:	18:41:34 24/08/2009	הועתי למקום בשעה:	19:10:22 24/08/2009
------------------------	---------------------	-------------------	---------------------

צמוד 3 שותף 3

פרטי אנשי הצוות			
שם פרטי	שם משפחה	דרגה	מס' איש/ת.ז.
ימית	סונגאוקר	רס"ר	

קודי קריאה שטיפלו באירוע

33090	שרון 247
-------	----------

פרטי הטיפול באירוע

הגענו למקום חברנו לאיתי בן דרור ת.ז. 0505493763 אשר טען כי היום בצהריים התקשר לאישתו בטענה כי הוא עצוב והוא בכה וביקש ממנה אם תוכל לעזור לו ולקחת את הילדים אליה רק עד מחר, לציין כי יש הסכם בין בני הזוג ובו רשום כי בימי חול הילדים אצל הבעל עד שאישתו מסיימת את העבודה שזה בשעה 18:00 ואז היא באה ולוקחת אותם ממנו ובחגים הילדים שבע אצלה ושבע אצלו, אישתו טענה כי היא לא רוצה לקחת אותם מתי שטוב לו והוא לא ישחק בה והיא לא "יוו" שלו, הוא אמר לה בסדר ושהילדים אצלו עד יום שני כמו שרשום בהסכם, נכנסו לביתו הכל נראה תקין עם הילדים, דיווחנו ל23 על כל מהלך האירוע והוא ביקש שנגיד לאיתי שיקרא למישהו שיהיה איתו או שנעזר את הרוחה, איתי קרא לחברה שלו נעמה שניר ת.ז. 038309407 אשר טענה כי היא תוכל להישאר איתו רק שעה ואחריה יגיע אח של איתי להיות איתו, הסברנו לנעמה לשם מה היא צריכה להיות איתו והיא הבינה והסכימה להישאר, דוח 2422 יניב יצחקי ז31 אהרון רנד, לידעתך.

האם במהלך האירוע השתמשת בכוח? לא

אם התשובה חיובית יש להוסיף ולפרט מעבר לדף את האמצעים שנקטו על ידך ואת השיקולים לנקיטתם, החובה לציין את עובדת השימוש בכוח מחיימת גם לנסיבות שעל פיהן הפעלת הכוח הייתה כדן.

האם אחד המעורבים עוכב/נעצר/שוחרר? לא

אם התשובה חיובית, יש למלא דו"ח עיכוב/מעצר/שוחרר מ-3133.

האם במהלך האירוע פגשת כמדויע? לא

המשך הטיפול נמסר ל	קיימתי את האירוע בשעה:	20:20:08 24/08/2009
--------------------	------------------------	---------------------

זמני הסטמס כפי שדווחו ע"י המוני :

יגור	קבלה	יציאה	הגעה	סיום
18:41:34 24/08/2009			19:10:22 24/08/2009	20:19:37 24/08/2009

העשרות:

וספחים:

--

מספר 3 אביב 3

ישראל

משטרת

חתימת השוטרים

פרטי מאשר גניזה:

משרד ממשלתי

הודעתו של: **נריאל**

מספר זהות ורשומה	029276292	שם פרטי	נריאל	שם משפחה	זרור
שם קודם/נוסף	שם פרטי	שם משפחה	שם פרטי	שם משפחה	שם משפחה
תאריך לידה	24/7/1972	מדינה	ישראל	מדינה	ישראל
מס' טלפון	054-831944	מס' טלפון	054-831944	מס' טלפון	054-831944
מס' טלפון	054-831944	מס' טלפון	054-831944	מס' טלפון	054-831944

שם פרטי: **נריאל** | שם משפחה: **זרור** | תאריך לידה: **24/7/1972** | מדינה: **ישראל**

מס' טלפון: **054-831944** | מס' טלפון: **054-831944** | מס' טלפון: **054-831944**

1. **הודעה על פירוק נישואים**

2. **אני נשואה ואני מבקשת להפסיק את הנישואים**

3. **הנישואים נערכו ב-1992**

4. **בנינו נולדו ונשארו חיים**

5. **בנינו נולדו ב-1972**

6. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

7. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

8. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

9. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

10. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

11. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

12. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

13. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

14. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

15. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

16. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

17. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

18. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

19. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

20. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

21. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

22. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

23. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

24. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

25. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

26. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

27. **אני רוצה להפסיק את הנישואים**

